

கென்னடி

மார்க்கிள் பெருவிழா சிறப்பிதழ்
செந்துமிழாகம சிவமடம், கொஞ்சுவில், யாழ்ப்பாளை. www.thennadu.org

வள்ளுவர் ஆண்டு 2052 கீழ்க்கண்ட சில நல்லோறா மர்க்குறித் தின்கள் 3ம் நாள் (18-12-2021) நிறையதி வளரியிடு +94 21 221 2739

മാർക്കറ്റ് പെൻവില്ലാ 2021

தென்னாடு மார்க்கிப் பயரு விழா மார்க்கி 10ம் 11ம் நாள் (முச 25:26) யாழ் நீந்துக் கல்லுரையில் நடவடிக்கை கிறது. தீது நாள்கு ஏற்கன்கு களாக இரண்டு நாளாக நடவடிக்கை நடவடிக்கை என்கு வொள்ள மதுவர் சொ சொ மீ ஜயா கிளங்கை வருகிறார். ஒத்திரையான் புகழ் கேட்க அனைவரும் அகிளிரண்டு வார்ப்.

தூதிகரயான் அருள் பேசும் மார்க்கிளிப் பெருவிழா முதன் முறையாக யாழ்ப்பாணத்தில் தொடர்ச்சுகிறது

மார்கழித் திங்களானது விழாக் கள், நோன்புகள், வழிபாடுகள் என்று பத்தி நிறைந்த மாதமாகும். மார்கழியில் தான் திருவெம்பாவை, திருவாதிரை, வைகுண்ட பதிற்தொருமை நாள் (ஏகாதசி), பாவை நோன்பு என்று பல வழிபாடுகளும், திருவிழாக்களும் நடைபெறும். திரு வெம்பாவை, திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருப் பாவை என்று ஊர் எங்கும் இறைப் பாடல்களும், சங்கு, சேமக்கலம் (எறிமணி), மத்தளம், உடுக்கு, மேளம், நாதசுரம் என்று இறையிசை ஒசையும் மார்கழியை மங்களாகரமாக்கும்.

பொதுவாகக் தேவர்களைக் கொண்டாடுவது நிறைமதி நன்னாளில் ஆகும். மார்க்கியில் தான் சிவனுக்குரிய ஆதிரை விண்மீனும் நிறைமதியும் சேர்ந்து வருவதால், இத்திங்கள் தேவர்களுக்குத் தலைவனான சிவபெருமானுக்கு உரிய சிறப்பு மாதமாகும். அரசனுக்கு உரிய விழாவை ஊரெல்லாம் கொண்டாடுவது போல் தொல்புகழ் கொண்ட சிவபிரானின் விழாவை உலகமே கொண்டாடுகிறது. மானிடர் மட்டுமல்ல, தேவாதி தேவரும் சிவனைக் கொண்டாடும் திருவிழாவே இந்த மார்க்கித் திருவிழா எனும் மார்க்கியிப் பெறவிமா.

இதனைச் சேந்தனார் சிறப்பாகத் திருப்பல்லாண்டில் விபரித்துள்ளார்.

ஒரூர் வந்தார் அமரர் குழாத்தில்
அனியுடை ஒதுக்கரநாள்
நாராயணவளைடு நான்முகன் அங்கி
இருவியும் இந்தாறும்
தேரார் வீதியில் தேவர் குழாங்கள்
திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆழியும்
பல்லாள்டு கூறுதுமே - (தி.9.பு.12)

அப்பர் பெருமானும் ஆதிரை நாளினை நான்காம் திருமுறையில் 21ம் பதிகத்தில் பத்துப் பாடல்களில் விபரித்துள்ளார்.

வீதிகள் தோறும் வென்கொடியோடு விதானங்கள் சோதிகள் விட்டுச் சுட்பாமல்கள் ஒனி தோற்றுச் சாதிகளாய் பவளமும் முத்துத் தாமங்கள் ஆதி ஆகரார் ஈதிரரநாளால் அது வண்ணம்

வீதிகள் தோறும் வெண் கொடிகளும் அலங்காரக் கூரைகளும், சிறந்த பவளங்களாலும் முத்துக்களாலும் புனையப்பட்ட மாலைகளும், பேரொளி வெளிவந்து கொண்டிருக்கின்ற மாமணிகளைக் கொண்ட ஆதி ஆரூரனின் திருவாதிரைத் திருநாளின் பெருவனப்ப எப்பொழுதும் அடியவர்கள் நினைக்குமாறு மனதைவிட்டு அகலாது உள்ளது.

புதுப்பொஸிவுடன் காசி விசுவநாதுப் பெருமான் திருக்கோயில் தூய்மையான வாரஸாசி பஞ்சியை மேலும் பள்மடங்காக்குதிட்டு

தமிழர்களின் தலைமைக் கோயில் சிதம்பரம் போல் உலகனைத்தும் உள்ள பன்மொழி இந்துக்களின் தலைமைக் கோயில் காசி என்றே கூறலாம். காசி என்பது ஒரு புனிதத்தலம். இது பலமுறை பல படையெடுப் பாளர்களால் இட்டத்தழிக்கப்பட்டு மீண்டும் கட்டப்

பட்டிருக்கிறது. அந்தவையில் இம்முறை இந்தியப் பிரதமர் மோடி அவர்களின் ஆணையில் மீண்டும் பிரமாண்ட முறையில் விரிவாக்கப்பட்டு புதிதாக்கப்பட்டு கடந்த 13ம் திங்டி (13/12/2021) திறந்துவைக்கப்பட்டது.

A photograph showing a large crowd of people entering a temple complex at night. The scene is illuminated by warm, colorful lights from the temple structures, creating a festive atmosphere. The architecture features traditional Indian style with multiple arches and domes.

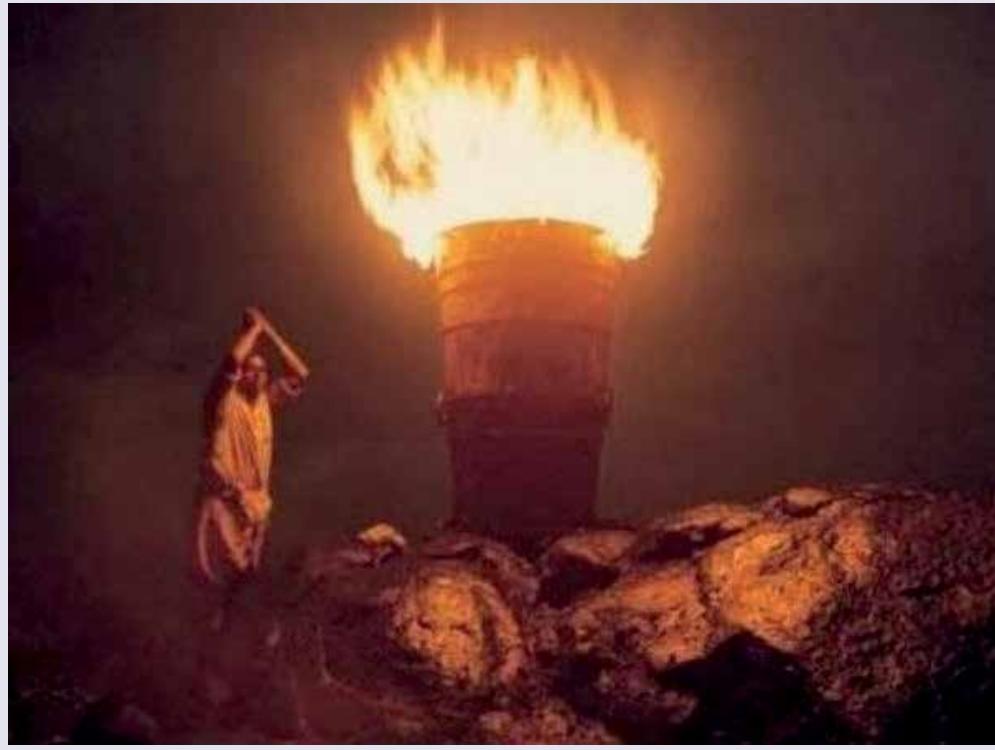
தென்னாடு மார்க்டில் பெருமிழுமில்
நால்வர் காப்படிய நெறிகளை
நயம்பட உயருத்திட யாழ் வருகிறார்
சௌ.சௌ.மீ சுந்தரம் ஜயா

A black and white photograph of a man with glasses and a white shirt, speaking into a microphone. He appears to be giving a speech or presentation. The background is slightly blurred.

சிவகுமார்
யாழவன்
சிவாவேதன்

சிறப்பார்ந்த முறையில் கொண்டாடப்பட்டது கார்த்திகைத் தீபத்திருநாள்

சைவத்தமிழ் விழாக்களில் தவிர்க்க இயலாத ஒன்று தான் கார்த்திகை விளக்கீடு. கார்த்திகை விளக்கீடு என்பது கார்த்திகை திங்கள் நிறைமதி நாளும் சகடு (கார்த்திகை) விண்மீனும் சேர்ந்த திருக்கார்த்திகை நாளில் தமிழர் தமது இல்லங்களிலும் கோயில்களிலும் பிரகாசமான தீபங்களை ஏற்றி மகிழ்ச்சியாகக் கொண்டாடும் ஒரு தீபத்திருநாள் ஆகும். தமிழ்நாட்டில் பெரு மழை பொழுந்து இயற்கை கருக்கொள்ளும் காலம் கார்த்திகை திங்கள். நெருப்புப்படி என்றும், கார்த்திகைப்பூ என்றும் வழங்கப்படும் காந்தள் பூ மிகுதியாக மலரும் காலம் கார்த்திகை திங்கள். சகடு (கார்த்திகை) எனப்படும் விண்மீன் கூட்டம் கீழ்வானில் மாலையில் தோன்றும் காலமும் கார்த்திகை திங்களே என்பது இதன் இரட்டிப்புச் சிறப்பு.

“வேண்டத்தக்கது அறிவோய் நீ
வேண்ட முழுதும் தருவோய் நீ
வேண்டும் அயன் மாற்க அறியோய் நீ
வேண்டும் அயன் பணி கொண்டாய்
வேண்ட நீ யாது அருள் செய்தாய்
யானும் அதுவே வேண்டுன் அல்லால்
வேண்டும் யிச ஓன்று உன்டு என்னில்
அதுவும் உன்தன் விருப்பு அன்றே.”

என்ற பாடலில் மணிவாசகர் குறித்துப் போகும் “வேண்டும்

அயன் மாற்க அறியோய் நீ” என்ற செந்தமிழ்ச் செம்மறை வாக்கின் பொருளை உணர்த்தி திருவிளையாடல் புரிந்த இறைவன், ஆதியும் அந்தமுயற்ற தனிப் பெரும் சோதியாக மாறுபாடுற்று நின்ற அயன், அரி மத்தியில் விரிந்து கிளர்ந்த நாளே திருக்கார்த்திகைத் தீபத்திருநாள் ஆகும்.

தீத்துகளாக, சோதிப் பிழிம்பாக இறைவன் வெளிப்பட்டு நின்ற நாள் சிவன் கோயில்களில் மட்டு மன்றி, முருகன் மற்றும் திருமால் கோயில்களிலும் செம்மையாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது.

முராலை தீபம்: இவ் விழா முருகன் கோயில் களில் கொண்டாடப்படும். கார்த்திகை திங்களில் சகடு (ரோகினி) விண்மீன் கூட்டுவரும் நாள்.

திருமால் ஒலை தீபம்: இத்திருநாள் திருமால் கோயில்களில் கொண்டாடப்படும். கார்த்திகை திங்களில் சகடு (ரோகினி) விண்மீன் கூட்டுவரும் நாள்.

சுர்வாலை தீபம்: இவ்விழா ஏனைய சைவ கோயில்களில் வீடுகளிலும் கொண்டாடப்படும். கார்த்திகை திங்களில் நிறைமதி நன்னாளில் இது கொண்டாடப்படும்.

இதன் முதல் நாளான அடுப்பு (பரணி) விண்மீன் நாளில் சைவ சமயிகள் பகலில் மட்டும் ஒருபொழுது உண்டு கார்த்திகையன்று அதிகாலையில் நீராடி இறைவனை வழிபட்டு நீர் மட்டும் அருந்தி இரவு கோயிலுக்குச் சென்று வழிபாடு இயற்றுவர். மறுநாட்காலையில் காலைக்கடன்களை முடித்து நீராடி பாரணை அருந்தி விரதத்தை நிறைவு செய்வர். பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் இவ்விரதம் இருப்பவர்கள் வேண்டும் வரங்களைப் பெறலாம் என்பது நம்பிக்கை.

“...மாக விசும்பின்
கறுமுயல் மறந்றும் கிளர மதிநிறைந்து
அறுமீன் சேஞ்முக அகவிருள் நடோள்
மறுக விளக்குறுறுத்து மாலை தாக்கிப்
யழவிறல் முதூர்ப் பலநுடன் துவந்திய
விழுவடன் யோ....” என்ற அக நானுற்றுப்பாடலும்,

“ஆங்கத்தமுந்த காப்பினுள் ஆளாள் எந்ந்தோழுத் தாக்கி எற்றா வீழ்தநும் ஒன்கருதி கார்த்திகைச் சாற்றின் கழவிளக்கைப் போன்றவே போர்க்கொழுத் தானைப் பொருபுனர்ந் நாடன் ஷுஷ்துவேய் கீட்ட காத்து.” என்ற களவுறி நாற்பதின் வரிகளும் கார்த்திகைப் பயநுவிழாவைச் சான்று படேதிப் போகின்றன.

கார்த்திகை என்றாலே கன் முன் விரிந்து போகின்றவை சொக்கப்பனை எரிப்பும், திருவண்ணாமலைத் தீபமும் தான். அண்ணாமலையில் தீபத் திருநாளன்று அதிகாலையில் மலையடிவாரத்தில் ஏற்றப்படுவதைப் பரணி தீபம் என்றும் மாலையில் மலையுச்சியில் ஏற்றப்படுவதை மகாதீபம் என்றும் குறிப்பிடுகிறார்கள். இத்தீபம் சிவன் சோதிப்பிழம்பாக, நெருப்பு மலையாக நின்றார் என்ற தத்துவத்தின் அடிப்படையில் ஏற்றப்படுகிறது. இத்தீபம் ஏற்றும் மலையானது 2668 அடி உயரம் கொண்டது. இம்மலை மீது செம்பு, இரும்பு கொண்டு தயாரிக்கப்பட்ட கொப்பரையில் தீபம் ஏற்றுவர்.

இக்கொப்பரையை பொது வருடம் 1668-இல் பிரதானி வேங்கடபதி ஜயர் என்பவர் வெண்கல கொப்பரையாகச் செய்து கொடுத்தார். பின்பு பொது வருடம் 1991-இல் இரும்பினால் உருவாக்கப்பட்ட கொப்பரை தற்போது உள்ளது இக்கொப்பரையை மலை மீது ஏற்றுபவர் மீனவர் ஆவர். இத்தீபம், சுமார் 3 கிலோவக்கும் மேற்பட்ட நெய்யும், 1000 மீட்டர் துணியும் பயன்படுத்தி ஏற்றப்படுகிறது.

ஏனைய கோயில்களில் சொக்கப்பனை எரித்தல் என்ற முறையில் தீபத்திருநாள் கொண்டாடப்படுகின்றது. அந்த வகையில் இம்முறையும் இவ் விழா சிறப்பாக கொண்டாடப்பட்டு அண்ணாமலை மற்றும் ஏனைய கோயில்களிலும் வழிபாடுகள் இடம்பெற்றன. குமாராலாய தீபம் மற்றும் திருமால் ஆலய தீபங்களும் சிறப்பாகக் கொண்டாடப் பட்டன.

“வளைக்கை மடநல்வர் மாயிலை வள்ளமறுகில் துளக்கில் கபாலீச் சுரத்தான்வொல் கார்த்திகைநாள் தளத்தேந் தினமுலையார் தையலார் கொண்டாடும் விளக்கீடு காளாதே போதியோ பூம்யாவாய்.”

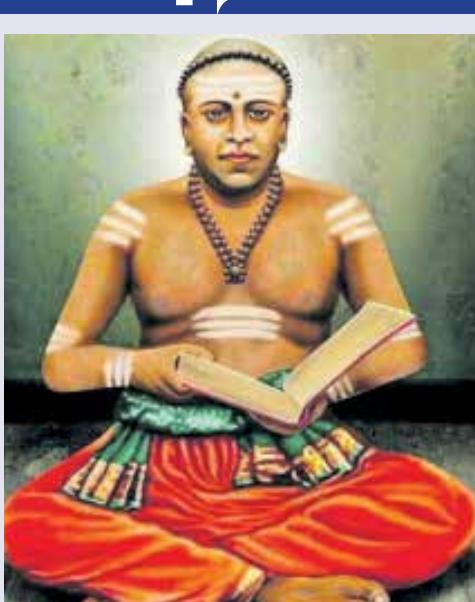
என்று தமிழ்நாளசம்பந்தரும் இவ்விழாவை செம்மாந்த முறையில் சிறப்பித்து பதிகம் பாடியுள்ளார். உலகெலாம் உணர்ந்து ஒதற்கு அரியவனை, அலகு இல் சோதியனை, அம்பலத்துள் ஆடுபவனை நாமும் சோதியாய்ப் போற்றி, வாழ்த்தி வணங்கிப் பேரின்பம் அடைவோம்.

“ஓங்கி அழலாய் நிமிற்நாய் போற்றி”
திருச்சிற்றம்பலம்

நாவலர் நினைவு தினம்

பொது வருடம், 1847-டிசெம்பர் 31 ஆம் நாள் வண்ணார்பண்ணை வைத்தீசுவரன் கோயிலில், பற்றி எரியத் தொடங்கிய நெருப்பு பொன்று பல்லாண்டுகள் சைவத்துக்கும் தமிழுக்குமாக ஏற்று அணைந்தது. அது வேறு யாருமல்ல, சைவமும் தமிழும் தனது இரு கண்கள் என்று கூறி அவற்றைப் பேணி வளர்த்த ஆறுமுக நாவலர் தான்.

பிரசங்கங்களையும், நூற்பதிப்பையும் தன்னுடைய ஆயுதமாக ஏந்தி சைவத்தையும் தமிழையும் காத்தவர் இவர் என்றால் சற்றும் மிகையில்லை. இப்பிரசங்கங்களின் விளைவாகப் பெரும் சமய விழிப்புணர்வு ஏற்பட்டது. இத்துடன் மட்டும் தன் பணியை வரையறுத்து விடாது பாடசாலை நிர்மாணிப்பு, சமூக சேவை எனப் பலவகையில் பணியாற்றிய இவரின் நினைவு நாள் 27.11.2021 அன்று இலங்கை முழுவதிலும் பல்வேறு அமைப்புக்களால் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது.

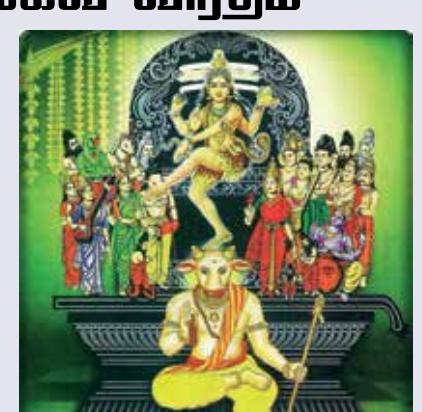
“நல்லை நகர் ஆறுமுகநாவலர் பிறந்திலை ரேற் சொல்லு தமிழங்கே”

திருச்சிற்றம்பலம்

மார்கழியில் ஓர் பெருஞ்சிவ வழிபாடு - திருவெம்பாலை விரதம்

ஆதியும் அந்தமுமில்லாப் பெருஞ் சோதியாம் ஈசனின் எல்லையிலாப் பெரும் புகழையும், பேரருளையும் பாடிப் பணிந் துய்யும் காலமே திருவெம்பாலை நோன்பு காலம். அதிகாலையில் எழுந்து நீராடி, புதுப்புக்களாலும், பசும் இலைகளாலும் இறைவனைப் பூசித்து மனம், மொழி, மெய் எனும் மூன்றையும் இறைவன் திருத்தாளில் சமரப்பித்து, தேன் சொட்டும் திருவெம்பாலை வைப் பதிக்கதால் இறைவனை வணங்கின், அழிவில்லா ஆனந்தத்தை கவைக்கலாம். இம்முறை கீழை வருடம் கார்த்திகை 25ஆம் நாளில் (டிசம்பர் 11) திருவெம்பாலை நோன்பு ஆரம்பித்தது.

தமிழ் நாட்டின் பெரும்பாலான கோயில் களில் இவ்விழா பெருஞ்சிவ விழாவாகக் கொண்டாடப்படும். உண்ணாமலை அம்மையுடன் அண்ணாமலை ஜயன் உறையும் திருஅண்ணாமலையில் வைத்து, வாதவுரப் பெருமானார் தீந்தமிழனால் இயம்பிச்சென்ற தேன் சொட்டும் திருப்பாடற் தொகுப்பேதி திருவெம்பாலை ஆகும். இந்தப் பாடல் தொகுப்பின் பெயரால் இவ்விரதம் அழைக்கப்படுவது

தெய்வத்தமிழன

ஈசுவரத் தேழிய தென்னாட்டுப் பயணம்

**அருள்மிகு உண்ணாழை அம்மை உபலூறை திருஊஸ்ஸாமலையார் [அருணாச்சலேசவரர்] திருக்கோயில் - திருவண்ணாமலை
(தேவாரப் பாடல்பெற்ற 274 சிவபுரங்களில் 233வது திருக்கோயில் திருவண்ணாமலை**

எல்லா யுகங்களிலும் அழியாமல், கயிலை மலைக்கு ஒப்பான, சைவர்களால் சிவபெருமானே மலையூரு கொண்டுள்ளார், என நம்பப்படும் திருவண்ணாமலை திருஅண்ணாமலையார் (அருணாச்சலேசவரர்) திருக்கோயில், நினைத்தாலே முத்தி தரும் பேராருள் மிக்க தலமாகும்.

அமைவிடம் : திருவண்ணாமலை மாவட்டம், தமிழ்நாடு

இந்கரம், புதுச்சேரி - பெங்களூரு நகரை இணைக்கும் தேசிய நெடுஞ்சாலை எண் 66ம், விழுப்புரம் - வேலூர் - பெங்களூரு நகரை இணைக்கும் தேசிய நெடுஞ்சாலை எண் 234ம் மற்றும் சேலம் - திருவண்ணாமலை - ஆரணி - சென்னை நகரை இணைக்கும் மாநில நெடுஞ்சாலை எண் 39ம், இணைக்கும் இடத்தில் அமைந்துள்ளது.

தைவர் திருப்பெயர் : அண்ணாமலையார், அருணாச்சலேசவரர் கைவில் மரம் : மகிழ் மரம்

தீர்த்தம் : பிரம தீர்த்தம், சீவகங்கை தீர்த்தம் வழிப்போ : விசுவாமித்திரர், பதங்கவி, வியாக்ரபாதர், அகத்தியர், சனந்தனர், சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தர், மாணிக்கவாசகர், பரனதேவ நாயனார், சேக்கிழார், அருணகிரிநாதர், ரமண மாழிவர்.

பாராதை : சம்பந்தர், அப்பர், மாணிக்கவாசகர், பரனதேவ நாயனார், சேக்கிழார், அருணகிரிநாதர்.

நாயன்மார்களால் பாடப்பட்ட திருப்பதிகங்கள்

திருகுநாளசம்பந்தரால் பாடப்பட்ட திருப்பதிகங்கள் “உண்ணாழை உழையாளாடும் உடனாகிய வாருவன் பெண்ணாகிய பெருமான்மலை திருமாமணி திகழ மண்ணார்ந்தன அருவித்தரள் மழலைம் மழு வகிரும் அண்ணாமலை தொழுவார்விகளை வழுவாவன்னம் அறுமே.”

“பூவர்மலர்களன் பூயார்ததாழுவார் புகழ்வார்வானோர்கள் மஹாபார்கள் ஏரித்த அன்று மூவர்க்காலுள் செய்தார் தாமாமழுநின்ற திரவெருவித்தொறுவின் நிரையோடும் ஒமாம் பினைவுந் தனையுஞ்சால் அண்ணாமலையாரோ.”

திருநாவுக்கரசரால் பாடப்பட்ட திருப்பதிகங்கள்

“ஓதிமா மலர்கள் தூவி உழையவன் பங்கா மிக்க சோதியே தூண்கும் என்டோ ஸ் சூப்ரமுப் படையி னானே ஓதியே அமரர் கோவே அனியனா மலையு னானே நீதியால் நின்னை யல்லால் நினையுமா நினைவி வேனே.”

“வட்ட நைம்மதி சூழலை வானவர் சிப்பட நைத்திரு வன்னா மலையைன டெட்ட நையியிக்கும் தார்பா முன்றையும் அப்பட நையை யேன்மறந் தும்வனோ.”

“பட்ட ஏறுகந் தேறிப் பலவைம் டெட்ட மாக நெந்துன் பேதிகரும் அப்பட தூர்த்தி அன்னாமலை கைதொழுக் கெட்டுப் போம்விகளை கோஞ்மினே.”

மாணிக்கவாசகரால் அருளப்பட்டவை
“ஞதியும் அந்தமும் கீலா அரும்பெருங் சோதியை யாம்பாடக் கேட்டேயும் வாள்தாங்கள் மாதே வளருதியோ வன்செவியோ நின்செவிதான் மாதேவன் வார்கழல்கள் வாழ்த்திய வாழ்த்தொலிபோய் வீதிவாய்க் கேட்டவுமே விம்மிவிம்மி மெய்ம்மறந்து போதார் மைசியின்மேல் நின்றும் புரண்டங்கள்

ஏதேனும் ஆகாள் கிடந்தான் என்னே என்னே கதேயெந் தோழி பரிசேலோர் எம்பாவாய்.”

“செங்கன் வந்மோலுகு செங்றிடந்துங் காண்பறிய பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதல்தே போந்தகுளி எங்கள் பிறப்பிழுத்தட் பெந்தரமும் ஒட்டகாண்டு தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையான் அங்கனன் அந்தனையாய் அகறைவி வீட்டுரும் அங்கருணை வார்கழலே யாதோங்கான் அம்மானாய்.”

திருக்கலச் சிறப்பு

இலிங்கமே மலையாக அமைந்த தலம். தென்னிந்தியாவின் மிகச் சிறந்த சிவத்தலங்களுக்குள் ஒன்று, ஜம்புதக் தலங்களில் முக்கியமான நெருப்புத்தலம் இதுவாகும். “நிலைக்கந்தாலே முத்திதகும் திருஅண்ணாமலை” என சிறப்பு பெற்ற தலம். நான் என்ற அகந்தை அழித்த தலம். உண்ணாழையைம்மன் சிவபெருமானிடம் இடப்பாகம் பெற, கிரிவலம் வந்து தலம் செய்த தலம் உழையம்மைக்கு சிவபெருமான் தன் உடம்பில் சரிபாதியாக இடப்பாகம் தந்து சோதி வடிவமாய் காட்சி தந்த தலம். அருணகிரிநாதர் பிறந்து, வளர்ந்து, வாழ்ந்து, முத்திபேறு அடைந்த தலம்.

அருணகிரிநாதர் வாழ்க்கை வெறுப்புற்று தற்கொலை செய்து கொள்ள முயன்ற போது, முருகனே வந்து காப்பாற்றி, திருப்புகழ் பாட உத்தரவிட்டு, ஆட்கொண்ட தலம். எல்லா சிவத்தலத்திலும் மூலவர் பின்பற்றும் இலிங்கோற்பவர் தோன்றிய தலம். ஒன்பது கோபுரம், ஏழு வீதிகளுடன் 25 ஏக்கரில் அமைந்துள்ள மிகப்பெரிய தலம். தென்னிந்தியா விலையே 2வது உயரமான கோபுரம் (217 அடி) கொண்ட அற்புத அழகு கொண்ட தலம். தமிழகத்தின் திருப்பதி என்று

போற்றப்படுமளவுக்கு பல்லாயிரக்கணக்கான பத்தர்கள் தின்தோறும் வந்து வழிப்படும் அதி அற்புத சத்தி வாய்ந்த சிவத்தலம் 6ம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்ட இக்கோயில், சேர, சோழ, பாண்டிய, வைசாள மன்னர்களால் பல்வேறு காலகட்டங்களில் தோன்றிய, பரம்பொருள் சோதி என நம்பப்படு சின்றது. இந்த தீப்பசோதி திருவண்ணாமலை மாவட்டம் முழுவதும் தெரியும். இக்கோயிலை காண, மாபெரும் கூடிய நூற்றும் கூடிய நாளில், அதிகாலையில் அண்ணாமலையார் சன்னதியில், ஒரு தீபம் ஏற்றி, பின் அதன் மூலம் ஜந்து தீபங்கள் ஏற்றி, அவை ஜந்தையும் ஒன்றாக்கி அண்ணாமலையார் அருகில் வைத்து, பூசை செய்வார். இது “ஏகன் அநேகனாகி, அநேகன் ஏகனாகுதல்” எனும் தத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது.

பின் மாலையில் தீபக்காட்சி மண்டபத்தில் ஜம்புத்திகள் எழுந்தருளப்பட்டு, அகண்ட தீபம் ஏற்றப்பட, மலையில் பெரிய கொப்பரையில், மகாதீபம் எனப்படும் பெருந்தீபம் ஏற்றப்படும். இப்பெருந்தீபச் சோதியே திருமால், நான்முக னுக்கிடையே தோன்றிய, பரம்பொருள் சோதி என நம்பப்படு சின்றது. இந்த தீப்பசோதி திருவண்ணாமலை மாவட்டம் முழுவதும் தெரியும். இக்கோயிலை காண, மாபெரும் கூடிய நாளில், அதிகாலையில் அண்ணாமலையார் சன்னதியில், ஒரு தீபம் ஏற்றி, பின் அதன் மூலம் ஜந்து தீபங்கள் ஏற்றி, அவை ஜந்தையும் ஒன்றாக்கி அண்ணாமலையார் அருகில் வைத்து, பூசை செய்வார். இது “ஏகன் அநேகனாகி, அநேகன் ஏகனாகுதல்” எனும் தத்துவத்தை வெளிப்படுத்துகின்றது.

கிரிவல சிறப்பு: கார்த்திகைத் திங்கள் சகடு (கார்த்திகை) விண்மீன் கூடிய நாளில் தான் உழையம்மைக்கு எம்பெருமான் இடப்பாகம் அளித்தார் என்பதால், அன்றைய நாளில் இலிங்கமாக விளங்குக்கும் திருவண்ணாமலையை சுற்றுவது சிறப்பு. இதுவே ‘கிரிவலம்’ எனப்படுகின்றது. முனிவர்களும் ஞானிகளும் சித்தர்களும் ஒவ்வொரு தமிழ்த் திங்கள் உதிப்பின் (மாதப்பிறப்பு) போதும், கழுவாய் காலத்திலும் மலையை வலம் வந்து அருள் பெற்றார்களாம். எனவே அந்த நாட்களில் கிரிவலம் வருவதும் சிறப்பு. விரதமிருந்து அதிகாலையில் கணவனும் மனைவியும் நீராடி மலை வலம் வந்தால் மகப்பேறும் கிடைக்கும் என்பது நம்பிக்கை.

அண்ணாமலை என பெயர் வர காரணம்: ‘அண்ணா’ என்றால் நெருங்குதல் எனப் பொருள். ‘அண்ணா’ என்றால் நெருங்காமை எனப் பொருள். அதாவது, நான்முகனுக்கும் திருமாலுக்கும் அவர்களில் யார் பெரியவர் என்ற மோதல் வந்தபோது, பரம்பொருளே இந்த மலையில் பெரிய தீப்பிழம்பாய் தோன்றினார். உடனே இருவரும் இதன் அடி / முடியையார் காண்திரார்களோ அவரே பெரியவர் என நான்முகன் அன்னமாக மாறி முடியையும், திருமால் பன்றியாக மாறி அடியையும் தேடி சென்ற போது, எம் பெருமான் தலையிலிருந்து தாழம்பூ வொன்று விழுந்துகொண்டிருந்தது. அதை சந்தித்த நான்முகன் “எங்கு ஒருந்து வருகிறாம் என விளை”, தாழம்பூ “நான் எம்பெருமானின் தலையிலிருந்து விழுகிறேன்.” என கூறியது. முடியை காண்துபட அரிது என உணர்ந்த நான்முகன், தான் முடியையை கண்டுவிட்டதாக பொய் கூறுகிறார். அ

சிவத்திரு. சிவ செந்தமிழாதன்,
தலைவர் - சைவ மாணவர் சபை,
(பதிவு-HA/4/JA/343)
0715588737, aathan@thennadu.org

மார்கழி பெருவிழா!

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றின் மணிமகுடமாய் திகழும் சிலப்பதி காரம், பழந்தமிழர்கள் வருடம் முழுவதும் விழாக்களை கொண்டாடி மகிழ்தாகச் சொல்கின்றது. அந்தியர் ஆட்சியாலும் காலமாற்றங்களாலும் அவை குறைந்து சுருங்கி தீவிகள் ஒரு விழாவாகி, அதுவும் அற்றுப்போய், வருடத்தில் ஓர் இரு விழாக்களோடு எமது விழாப்பண்பாடு கவலைக்கிடமாக குறுகிப்போனது தான் பெரும் சோகம்!

பனியும் குளிருமாக, உடலைவில் சோம்பலை ஏற்படுத்தும் காலப்பகுதி யான மார்கழி, தைத் தீங்கள்களில் அதிகாலையில் எழுந்து இறை வழிபாடு செய்து, புத்துணர்வை உடலுக்குள் ஏற்படுத்துவதற்காக அதிக விரதங்களை முன்னவர்கள் அப்பகுதியை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஏற்படுத்தினர். ஆனால் பின் வந்தவர்கள், மார்கழி அதிகாலையில் பீட்டத்திங்கள் என்றனர்! உடலுக்கு காலநிலை மாற்றத்தால் சளி, காய்ச்சல் போன்ற நோய்களைக் குறித்த தீவிகள் கொடுப்பதாலும் கடும் குளிரினாலும் இந்த அவப் பெயர் மார்கழிக்கு ஏற்பட்டது!

ஆனால் மார்கழியை பழந்தமிழர்கள் பீடு உடைய தீங்கள் என்றே அழைத்தனர். அதாவது உயர்வடைய தீங்கள் என்பது அதன் பொருள்! சிவனுக்குரிய திருவாதிரை நன்னாள் உற்சவம் கொள்வதும், திருமாலுக்குரிய சுவர்க்க வாசல் திறக்கும் பதிற்றொருமை (ஞகாதசி) பிறைநன்னாள் வருவதும், மாணிவாசகரும் ஆண்டாளும் பாடிப்பறவியதும் இந்த மார்கழியில் தான். இந்த மார்கழியைத் தான்!

சிவபூமி என்று சிறப்பிக்கப்படும் எங்கள் நிலத்தில், ‘நாம் கீந்த மார்கழிக்கு என்ன முக்கியத்துவத்தை கொடுத்தோம்?’ என்ற கேள்வி எம்மில் பலருக்கு இருக்கலாம். நவீனம் வளர்ச்சி பெற முதலும், கையடக்கப் பேசிகள் எம் கைகால்களுக்கு விளங்கி முதலும், திருவாதிரை நாளங்கு, திருவெம்பாவை விரதம் இருந்து, அதிகாலை எழுந்து சங்கு மழங்கி, சேமக்கலம் அடித்து, சிறவர்களாய் வீதிகளைங்கும் திருவெம்பாவை பாடல்களைப் பாடி, மற்றவர்களையும் துயிலைழப்பி, புத்துணர்வும் இறைசிந்தனை உணர்வும் சிறக்கவே இந்த மண்ணில் வாழ்ந்தோம்!

காலமாற்றம் தந்த கோலமாற்றத்தால், எங்கள் அடுத்த தலைமுறைக்கு இந்தப் புதையல்களை எல்லாம் கையளிக்க முடியாதவர்களாய் ஆனோம். இந்த நிலை மாறவேண்டும், சைவத்தின் சாரமும், வாழ்வியல் கோலமும் இந்த மண்ணில் மீண்டும் மீண்டும் என்பதற்காகவே தென்னாடு செந்தமிழாகம சிவமடம் இந்த வருடம் தொடர்ச்சியுள்ள மார்கழிய வருவிழா, வருடவருடமாய் தொடர வேண்டும். தேவர்களும் வந்து தொழும் சிவனின் ஆதிரை நன்னாளை அடிப்படையாக கொண்டு, “ஊரார் வந்தார் அமரர் குழாத்தல் அணியுடை ஆதிரை நாள்” என்று சேந்தனார் திருப்பல்லாண்டில் பாடிய வண்ணாம். இந்த சிவபூமியில் தேவர் குழாங்கள் திசையனத்தும் நிறைந்து, பாரார் தொல்புகழ் பாடி ஆட வேண்டும் என்பதே எம் பெருங்களவு! அது நனவாக அவன் அருள்பொலியும் பார்வை கிடைக்க வேண்டி விரும்பிப் பணிகளின்றோம்.

“முன்னைப் பழம் பொருத்தும் முன்னைப்பழம் பொருளோ பின்னைப் புதுமைக்கும் பேர்த்தும் பெற்றியனே” எனகிறார் மாணிக்கவாசகர். பழமையும் புதுமையுமாக நின்று அருளும் இறைவன் பெருங்கருணை வாய்த்தாலேயே, இந்தப் புதுமைகள் மளிரும் ஆண்டிலும், இந்த மார்கழிப் பெருவிழா சாத்தியமானது என்பதே சத்தியம்! “வீவ்வானும் குவலையும் எல்லோழும் காத்தும் படைத்தும் கரந்தும் விளையாடும்” சக்கன் பெரும்புகழை எமை அடுத்து வரும் சந்ததிக்கும் சொல்லிக் கொடுத்தும், தமிழ்வழிபாட்டு நடைமுறைகளை பயிற்றுவித்தும், இந்த மண்மேல் அவர்கள் நல்ல வண்ணம் வாழ்ந்து படியே இறைபளி இயற்ற, தென்னாடு செந்தமிழாகம சிவமடம் எடுக்கும் முயற்சிகளுக்கு முத்தாய்பாய், இந்த மார்கழி பெருவிழா முத்திரை கொடுக்கும் என்பதே எம் அணைவரதும் பெரும் எதிரபார்ப்பாகும்.

பரவியுள்ள தீநுண்மிப் பெருந்தொற்றிலிருந்து எம்மை தற்காக்கும் முன்னாய்த்த சுகாதார நடைமுறைகளோடு சிக்மப் 25, 26 ஆம் திகதிகளில் காலை மாலை அமர்வகளாக யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரி சபாலிங்கம் அரங்கில் நடைபெறப்போகும், இந்த மார்கழிப் பெருவிழாவிற்கு மெய்யன்பர்களையும், சைவத்துமிழ் நல்லவுறவுகளையும் இருகரம் நீட்டி வரவேற்று நிற்கின்றோம்!

தமிழகத்தின் தலைசிற்றந் தீநுண்மிகப் பேச்சாளர் போற்றுதற்குரிய சொ. சொ.மீ. சுந்தரம் ஜயா அவர்களின் வருகையும் ஆண்மீகப் பேருரைகளும் திருமுறைத் தீந்தமிழ் இசையோடு இசை அரங்கமும் நிகழ்வைச் சிறப்புச் செய்யக் காத்திருக்கின்றன! சைவ நன்னாளி தாம் தழைந்து ஒங்க நாடு நலம் பெற்றுச் சிறக்க இந்த மார்கழிப் பெருவிழா முத்தாய்பாய் அமைய வேண்டி அடியார் தம்மையும், அடியார் உள்ளத்துள் ஒளியாகி நின்று அருளும் இறையனார் பெருங்கருணையையும் மீண்டும் மீண்டும் அகத் திலிருத்தி சைவர்கள் எல்லோரும் இவ்விழாச் சிறக்க வணங்குவோமாக!

“வார்த்தையும் பேசி வளைசிலம் வார்க்கலைகள்

ஒப்பரவுந் செய்ய அனிகுழல் மேல் வன்டாப்பம்
புத்திகழும் பொய்க்க குடைந்துடையான் பொற்பாதம்
எத்தி ரெஞ்சுகளை நீராடேலேரவுப்பாவாய்”

திருச்சிற்றம்பலம்

தென்னாடு

நுப்பிளான் சிவபூமி ஞான ஆச்சிரமத்தில் செந்தமிழில் மூத்து பிள்ளையார் முதனிலை வேள்வி

“திருவாக்கும் செய்கரும் கைக்கட்டும் செங்கொல் பெருவாக்கும் மீடும் பெருக்கும் உருவாக்கும் ஆதைலால் வானோரும் ஆகை முகத்தானைக் காதலால் கூப்புவர்தம் கை.”

கொக்குவில் தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமடத்தின் குருமார்களான சிவத்திரு. குருநாதர் உமையொருசிவம் நிகரிலரசு, சிவத்திரு. உயிரொளிசிவம் சிவநாதன், சிவத்திரு. அவிரொளிசிவம் உமைகாந்தன் ஆகியோர் கலந்து கொண்டு செந்தமிழ் ஆகம மூத்த பிள்ளையார் முதனிலை வேள்வியை குப்பிளான் மன்னிலை முதன்முதலில் சிறப்புற நிகழ்த்தினர். நல்லை ஆதீன முதல்வர் சீர்வளர்சீர் சோமசந்தர தேசிக ஞானசம்பந்த பராமாச்சாரிய சுவாமிகள் குறித்த நிகழ்வில் கலந்து கொண்டு அருளாசியுரை வழங்கியமை சிறப்பம்சமாகும்.

கணபதி வேள்வியைத் தொடர்ந்து, தெய்வத் தமிழிலே விநாயகப் பெருமானுக்கு திருமஞ்சனப் பூசை வழிபாடும், திருத்தாண்டாகப் போற்றி அர்ச்சனையூடன் சிறப்பு பூசையும் நடைபெற்றது. சிவலிங்கப் பெருமானுக்கும் விசேஷ பூசை வழிபாடுகள் இடம் பெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து அடியார் களுக்கு அமுதும் செய்விக்கப்பட்டு நிறைவ செய்யப்பட்டது.

இதேவேளை, மேற்படி நிகழ்வில் நல்லை ஆதீன முதல்வர், கொக்குவில் தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமடத்தின் குருமார்கள், தென்னாடு செந்தமிழ் ஆகம சிவமடத்தின் மேலாளர் தென்னாடு நிலவன், குப்பிழான் சிவபூமி ஞான ஆச்சிரமத்தின் பொறுப்பாளர் எஸ்.சிற்தரன், குப்பிழான் கன்னிமார் கெளரி அம்பாள் ஆலயத் தலைவரும், குப்பிழான் தெற்குப் பகுதியின் முன்னாள் கிராம சேவையாளருமான சோ.பரமநாதன் மற்றும் கிராமத்து அடியார்கள் என்பதை வெள்வியைத் தொடர்ந்து, தெய்வத் தமிழிலே விநாயகப் பெருமானுக்கு திருமஞ்சனப் பூசை வழிபாடும், திருத்தாண்டாகப் போற்றி அர்ச்சனையூடன் சிறப்பு பூசையும் நடைபெற்றது. சிவலிங்கப் பெருமானுக்கும் விசேஷ பூசை வழிபாடுகள் இடம் பெற்றது. இதனைத் தொடர்ந்து அடியார் களுக்கு அமுதும் செய்விக்கப்பட்டு நிறைவ செய்யப்பட்டது.

இது, சைவமும் தமிழும் தளைத் தோங்கக் கூப்புவதற்கு, தென்னாடு செந்தமிழாகம சிவமடம் மேற்கொண்டு வரும் முயற்சிகளுக்கு கிடைத்த வெற்றியின் முதல்படியாகும். இதுபோல் பலபடிகள் ஏறி, சிவபூமியாம் இலங்கைத் திருநாட்டில், மீண்டும் தெய்வத்தமிழ் மரபு தனித்த

அறிவியல் தத்துவ நோக்கில் அம்பலத்தாடுவான்

உத்தரகோசமங்கை மரகத நடராசர்

வேறில்லை என்பதை உண்மை விளக்கம்

“ஆயேம்பழ கேள் நல் அம்பலத்தான் ஜயனோ நாடும் திருவழியிலே நகரம் - கூடு மகரம் உதரம் வளர்தோள் சிகரம் மருமுகம் வாழுமியப்பார்”

நடராசனின் திருவடி நகரமாயும்(ந), வயிறு மகரமாயும்(ம), திருத்தோல் சிகரமாயும்(சி), திருவதனம் வகரமாயும்(வ) திருமுடி யகரமாயும்(ய) கொண்டு நாட்டியமாடுவதை குறிப்பிடுவதன் மூலம் அறியமுடிகிறது.

தத்துவார்த்த உருவாக மட்டுமன்றி அறிவியலின் உருவமாயும் நடராசன் உருவம் திகழ்கிறது. குறிப்பாக ஜெனிவாவில் உள்ள CERN என்பபடும் அணு ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் நடராசரின் சிலை வைக்கப்பட்டுள்ளமை பலரின் கவனத்தை ஈர்த்திருந்தது.

பிரபஞ்சத்தில் உள்ள அனைத்துமே அனுத்துணிக்கையின் சேர்க்கையினாலேயே உருவாக கப்பட்டுள்ளது. அனுக்களின் சேருதலாலும், பிரிதலாலும், ஒன்றோடு ஒன்றுடனான இடைத்தொடர்பினாலும் அனுத்துணிக்கைகளானவை நகர்ந்த வண்ணமே இருக்கும் என்பதால் அனுக்களின் அசைவானது அனுத்துகள்கள் நடனம் என அழைக்கப்படுகிறது. இவ் அனுத்துகள் நடனத்தை உருவகப்படுத்தும் வண்ணமாய் ஆடவல்லான் திருவரு அமைவதால் 2004ம் ஆண்டு இந்திய அரசு நடேசர் சிலையை தெரிவ செய்து ஐரோப்பிய அணு ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் இணையத்தளம் கருத்துரைத்துள்ளது. இதை மேலும் ஆதாரப்படுத்துவதாக நடராசர் சிலையின் கீழ் உள்ள பீடத்தில் முனைவர் FRITIJOFCAPRA விள் செய்தி அமைகிறது.

“நாற்றுக்கணக்கான வருடங்கட்கு முன்பே இந்திய கலைஞர்கள் சிவனின் நடனக்கோலத்தை வென்கலத்தில் வழவுமைத்துள்ளனர். நம்முடைய காலத்தில் யெற்பியல் வல்லுனர்களால் கீப் பிரபஞ்ச நடனத்தை வருகிறது என்றுமோம்.”

இதை விடவும் ஆச்சரியமான விடையம் யாதெனில் ஊருசுடே என்பபடும் அணு ஆராய்ச்சி நிலையத்தில் அனுக்கருவினுள்ளே உள்ள புரோத்திரன் நியுத்திரன் முதலியவை குவார்க் (QUARKS) எனும் கூறுகளால் ஆக்கப்பட்டிருக்கும். இவை பற்றி அறிவதற்காக துரிதப்படுத்தி (ACCELERATOR) எனும் கருவிப் பொறிமுறையே உருவாக்கியுள்ளனர். இம்முறையினுள் அனுத்துகள்கள் மோத விடப்படுவதால் பல புதிய அனுக்கள் உருவாக்கப்படுவதோடு சில பழைய அனுக்கள் அழிக்கப்படுகின்றன. ஆடுகின்ற சிவ பெருமானின் ஆனந்த தாண்டவமும், உருத்திர தாண்டவமும் பிரபஞ்சத்தின் தேற்றுவாய்க்கும் சுற்றில் ஊழியாய் முடிவுக்கும் வழிவகுக்கும் தன்மையோடு ஒத்துப்போகின்றது.

எனவே இறைக்கும், ஏழேழு, பிறவிக்கும் மருந்தாகி கலைமகள் வீணைமீட்ட, நந்தி மத்தளம் கொட்ட, சூழலிசை மாயோன் இசைக்க, சிவகாமி நட்டுவாங்க மிட, சர்வத்தை காக்கும் சடைப்பெருமான் அம்பரத்தில் ஆடுங்குத்தை அறிவியலோடு போற்றுவோம்.

“ஏந்தும் தோற்றும், அமைத்தல் திதியாம் அரள் அங்கி தன்னில் அறையிற்சன் காரம் அரனும் றகணைப்பில் அருமருந் திரோதாயி அரனு யென்றும் அனுக்கிரகம் என்னே” என வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

நடராச வடிவம் பல தத்துவங்களை உணர்த்துகின்ற தத்துவார்த்த உருவமாக மிலிர்கிறது. உண்மை விளக்கப்பகுதியில் இடம்பெறுகின்ற,

“மாயை தனை உதறி வல்வினையைச் சுட்டுமேலங் சாய அழுக்கி அருள்தானெடுத்து- நேயத்தால் உடனந்த வாரிதியில் உடன்மாவைத் தானமுத்தல் தானைத்தை யார் பாதந்தான்”

பாடலில் இறைவன் துடியை இசைக்கும் போது ஆன்மாக்களின் மாயையை உதறுகிறான். ஏந்திய மழுவாகிய கன்ம மலத்தை சுட்டு, முயலகன் மீது ஊன்றிய பாதத்தால் ஆணவமலத்தை அழித்து, தேய்வித்து துக்கிய திருவடியால் உயிர்களை பிறவிக்கடலில் இருந்து மீட்டு, தன் அபயகரத்தினால் மோட்ச இன்பத்தில் திளைக்கச் செய்வதாக குறிப்பிடுகின்றது. சிவனின் திருநடனமானது

‘நாளக்கரும்பின் தெளிவைப் பாகக நாடற் கரிய நலத்தை நந்தாத் தேவைப் பழச்சுவை யாயினாலைச் சித்தம் புதந்து தித்திக்கவல்ல கோவைப் பிறப்பறுத் தாண்டு கொண்ட கூத்தனை நாத்தமும்பேற வாழ்த்திப் பானற் றடங்கன் மடந்தை நல்ஸீர் பாடுப் பொற்சுக்கணம் மீத்துநாமே’

-திருவாசகம்

திருச்சிற்றும்பலம்

ஈழுத்து சித்தர்கள்: துவந்திர சித்தாண்டஞ்சுடி சுவாமிகள்

(சித்தாணக் குடி சுவாமிகள் சௌன்ற திங்கள் தொப்பசி)

1949ஆம் வருடம் சித்திரைக் திங்கள் என்று நினைவு. காலஞ்சென்ற கவிஞர் பரமஹம்சதாசனாருடன் விபுலானந்த சுவாமிகளைத் தந்த காரைவுக்குச் சென்றிருந்தேன். கண்ணகி அம்மன் கோயில் வழிபாட்டை முடித்து விட்டு ஆசிரியர் தங்கராஜா அவர்கள் இல்லத்தில் தங்கியிருந்தோம். அங்கு சித்தாணக் குட்டி சுவாமிகளைப் பற்றிய பேச்சு வந்தது. என்னுடன் கூட இருந்தவர்கள் அத்தனைபேரும் சுவாமிகளைப் பலமுறை வழிபட்டவர்கள். நான் ஒருவன் மாத்திரமே அப்பாக்கியத்தைப் பெறாதவனாக இருந்தேன். சுவாமி களுடைய பேச்சு வந்ததும் உடனேயே நான் சென்று வழிபாடு செய்ய வேண்டுமெனப் பெரிதும் விரும்பினேன். அங்கிருந்த வர்கள், பலமுறை அருள் பெற்றவர்களான படியினால் போலும் அவ்வளவு ஆர்வம் காட்டவில்லை. அவர்கள் அடுத்தநாள் காலையில் போகலாம் என்றார்கள். நானே உடனே போக வேண்டும் என்று பிடிவாதமாக நின்றேன்.

எனது ஆர்வத்தைக் கண்டு, சுவாமிகளிடம் என்னை அழைத்துச் சென்றனர். நாங்கள் நால்வர் சென்றதாக நினைவு. நாங்கள் சுவாமிகளிடம் சென்ற போது நன்றாக இருட்டிவிட்டது. சுவாமிகள் குடியிருந்த வீட்டின் முன்பக்கச் சுவரில் கறுப்பு எழுத்துகளினால் பின்வருமாறு எழுதப்பட்டிருந்தது.

“ஸ்ரீ. சித்தாணக்குடி சுவாமிகள்
கண்டு, இந்தியா ஓராமநாதபுரம் சமஸ்தானம், காரைவு, மட்க்களப்பு, சிலோன்.”

உள்ளே சென்றோம். சுவாமிகள் மொனமாக இருந்தார்கள். அவர் முன்னிலையில் பத்துப் பன்னிரண்டு பேர்கள் கண்முடித் தியானத்திலிருந்தார்கள். நாமும் சென்று வழிந்து வணக்கி எழுந்தபோது சுவாமிகள் கைதூக்கி ஆசி வழங்கினார்கள். நாமும் சிறிது நேரம் தியானத்தில் அமர்ந்தோம். மரணமாயில்வர் திருச்சமூகத்தில் இருக்கும்போது ஏற்பட்ட ஒரு உள்ளுணர்வு, சுவாமிகளுடைய திருச்சமூகத்திலும் ஏற்பட்டது.

அதனால் அடிக்கடி சுவாமிகளுடைய அருளைப் பெற்று, எமது உள்ளுணர்வை வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று அந்த நேரத்தில் ஒரு எண்ணம் எழுந்தது. அந்த எண்ணம் தோன்றியவாறே மறைந்தும் விட்டது. சுவாமிகள் சரியாக மூன்று வருடங்களில் சமாதி அடைந்து விட்டார்கள் என்பதைக் கேள்வியற்ற போதுதான் எனது சோமபலை நினைந்து வருந்தினேன். உரிய சந்தர்ப்பத்தை இழுந்து விட்டேன் என்று இன்றும் நினைந்து வருந்துகின்றேன். அதற்குப் பரிகாரமாகவே சுவாமிகளுடைய திருச்சரித்ததை எழுதும் வாய்ப்புக் கிடைத்துள்ளது என்று அதனை நினைந்து நினைந்து உள்ளூம் உருகுகின்றேன்.

சித்தாணப் பெயர் தரும் கருத்து.

சுவரில் எழுதிய வசனங்களின் காரண கருத்தை விளங்கிக்கொள்ள ஆசைப்பட்டதேன். பலரும் பலவித்தமாக உரைத்தனர். இந்த விலாசத்தை யாரோ ஒரு மகாண்தான் எழுதிச் சென்றுள்ளார் என ஒரு அன்பர் கூறினார். சித்தாணக் குட்டி சுவாமிகள் சொல்லச் சொல்ல எழுதப்பட்ட வாக்கியங்கள் அல்ல. வந்தவருடைய உள்ளுணர்வில் தோன்றியவாறே எழுதிச் சென்றுள்ளாராம். இதனைப்பற்றிச் சுவாமிகளிடம் ஒரு அன்பர் வினவியபோது எழுதிய வணிடம்தான் பொருள் கேட்க வேண்டுமென்று கூறி

சுவாமியவர்கள் யார்? என் இங்குற்றார்? என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறார்? என்பன போன்ற வினாக்களுக்குச் சரியான விடையாக அமைந்திருப்பவையே அந்த வாசகங்கள் என்பது ஆசிரியர் எதிர்மன்னசிங்கம் அவர்களுடைய அபிப்பிராயமாகும். ஆசிரியர் எதிரமன்னசிங்கம் அவர்கள் 1930-ஆம் வருடம் மார்க்கமித் திங்களில் தொடங்கி 1940-ஆம் வருடம் மார்க்கமித் திங்களிலே வரை உள்ள பத்து வருட காலமும் சுவாமிகளோடு நெருங்கிப் பழகி, உடன் உறைந்து பல உண்மைகளை அனுபவத்தில் பெற்றுக்கொண்ட பாக்கியசாலி ஆவர்.

சுவாமிகளின் முழுப்பெயரையும் விலாசத்தையும் அவை குறிப்பனவாக இருந்தன. இப்போது அவ்வீடு அழிந்து போனமையினால் அவ்வாசகங்களைக் காண்முடியவில்லை. அதை ஒருமுறையேனும் பார்த்தவர்களுடைய உள்ளத்தில் அது நங்கா இடம்பெற்றிருக்கும் என்பதில் யாதோர் சந்தேகமும் இல்லை.

ஆ என்பது ஆனைமுகன், ஆறுமுகன் இருவரையும் சின்பது சிவத்தையும் குறிக்கின்றன. ஆனைக்குட்டி சித்தரின் ஞானப் புதல்வன் சித்தாணக்குட்டி சுவாமிகள். ஆகவே ஆ. சி. என்பது ஆனைக்குட்டி சுவாமிகளைக் குறிக்கும் என்பர். இன்னும் ஆதிசிவனையும் ஆனைசிவனையும் குறிக்கும் என்றும் கூறுவர். பெரிய ஆனைக்குட்டியின் குட்டி சித்தாண, ஆனைக்குட்டி சுவாமிகளின் ஞானப்புதல்வன் என்பதையே சித்தாணை என்னும் சொல் குறிக்கிறது. சித்தாணை என்ற பெயரை குருநாதாராகிய பெரிய ஆனைக்குட்டி சுவாமிகளே தமது சீட்ருக்குச் சூட்டினார்கள்.

கண்டி என்ற சொல் இன்று பட்டினத்தைக் குறிக்கின்றது. முன்னொருகாலம் கண்டி இராச்சியத்தைக் குறித்தது. அதற்கு முன்பு மாகாணத்தையும் குறித்து நின்றது. வெகுகாலத்திற்கு முன்பு இலங்கையைக் கண்டி என்றே அழைத்து வந்தார்கள். இன்றும் இந்தியாவிலுள்ளவர்கள் இலங்கையைக் கொழும்பு என்று அழைப்பதைப் பார்க்கிறோம். “கண்டி கதிர்காம வேலோனே” என்ற பாடலில் கண்டி என்பது இலங்கையையே குறிக்கின்றது. ‘கந்த’ என்ற சிங்களச் சொல் மலையைக் குறிப்பது. கந்த என்ற சொல்லே கண்டி என மருவி நின்றது எனவும் கூறுவர்.

முன்னேசுவரம் கோயிலில் இருந்து சாதனை புரிந்த சித்தாணக்குட்டி சுவாமிகளுக்குச் சூருநாதன் பேரொலியாகக் காட்சி கொடுத்தான். குருநாதருடைய சமாதி கைகூடியிலிட்டது என்பதை உணர்ந்த சுவாமிகள் சூருநாதனுடைய சமாதியில் 40 நாட்கள் இருந்தார்கள். குருநாதனுடைய கட்டளையை எதிர்பார்த்து 40 நாட்கள் கடுந்தவம் ஆற்றினார்கள். நாற்பதாம் நாள் கனவில் நவநாதசித்தரின் சமாதிக்குச் செல் என்ற கட்டளை பிறந்தது. சுவாமிகள் உடனேயே புறப்பட்டு விட்டார்கள்.

கையிலோ பணம் இல்லை. கால்நடையாகவே பிரயாணத்தை ஆரம்பித்தார்கள். வழிநடந்த அலுப்பு ஒருபக்கம் பசி இன்னொரு பக்கம் கண்வருத்தம் பிற்கோர் பக்கம். இந்த நிலையில் ஒரு கடைப் பக்கத்தில் அமர்ந்திருந்தார். அக்கடை ஒரு சிங்களவருடையது. சுவாமிகள் ஒரு திருடராய் இருக்கக்கூடுமென்று கடைக்காரர் சந்தேகித்தார். அதை உணர்ந்த சுவாமிகள் அவ்விடத்தை விட்டு நீங்களார்கள். இந்த நிலையில் சாராயம் குடிக்க வேண்டும் என்ற ஒரு ஆசை வளர்ந்து கொண்டே வந்தது. குருநாதனைக் கருத்தில் நினைந்தார். கோபித்தார். சாராயம் குடிக்க ஒரு வழி ஏற்படாதா என்று தமக்குள்ளேயே கர்ச்சித்தார். தீடு ரென வழியை உற்று நோக்கினார். கைக்குட்டை ஒன்றில் முடிந்தபடி 10 ரூபா கிடந்தது குளிந்து எடுத்தார். குருநாதனைக் கோபித்தது பற்றி மன்னிப்பும் கேட்டுக் கொண்டார். அவ்வழியிலே பெண்கள் பலர் தண்ணீர் எடுப்பதற்காகப் போவதும் வருவதுமாக இருந்தார்கள். இடைவிடாது பலர் நடமாடித் திரிந்தனர். இத்தனை பேருடைய கண்ணிலும் சிக்காது அந்தப் பத்து ரூபா சுவாமி களுடைய கண்ணிலும் தென்பட்டதுதான் அற்புத்திலும் அந்த கொண்டே விடுவதைக் காணலாம். ‘எதற்குக் கட்டுப்பாதவங்களும் நவநாதருடைய நாயத்தைக் கேட்டவுடன் அதற்குக் கட்டுப்பட்டு விடுவார்கள்.’

சுற்றி நின்ற தொழிலாளர்களில் ஒருவர் சாமி கங்காணி அம்மா உங்களைச் சாப்பாட்டிற்கு அழைப்பதற்குக் காத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். கெதியாகப் போங்கள் என்று கூறியதோடு, தானே கூட்டிடச் சென்று வீட்டில் விடுவதாகவும் கூறினார். தொழிலாளி தூரத்தில் நின்றே வீட்டைக் காட்சிவிட்டுத் தன்பாட்டில் போய்விட்டார். பெருமாள் அம்மாவின் வீட்டைந்த சுவாமிகள் “அம்மா தர்மம்” என்று குரல் கொடுத்தார்கள். வீட்டினுள் இருந்த அம்மையாரின் காதில் இச்சத்தம் கண்ணர்வு விழுந்தது. எப்பொழுதோ கேட்டுக்கூற மாதிரி ஒரு பிரமை.

அம்மையார் சத்தம் கேட்டதும் கதவைத் திறந்து வெளியே வந்தார்கள். சுவாமிகளின் திருத்தோற்றுத்தைக் கண்டதுமே ஆளைப் புரிந்து கொண்டார்கள். சுவாமிகளின் வருகைக்காக இங்கு எவ்வளவு காலம் காத்துக் கிடக்கிறேன். உள்ளே வாருங்கள் சுவாமி என்று அழைத்து சுவாமிகளின் பாதம் விளக்கி ஒடுத

தீவினை நீக்கும் திருவாதிரை நன்னாள்

சித்யரம்நபராசி

விழாக்களும் விரதங்களும் நிறைந்துள்ளன. சைவத் தமிழர்களின் வாழ்வியல், பண்ணெடுங்காலமாக பண்பட்டு, செம்மையற்று, பயனிக்கிறது! சிறந்தே பிறந்த சைவமும் தமிழும், தோன்றிய காலத்தை வரலாற்று ஆய்வாளர்களும், அறிஞர்களும் சரிப்படக் கணிக்க இயலாமல் தடுமாறி நிற்பதைக் காண்கின்றோம்! இந்த அறியமுடியாத ஆதியைக் கொண்ட பண்பாட்டின் ஆதியாக சித்தருள் முதற்கித்தராக, பிறப்பும் இறப்பும் அற்ற ஒரு பொருளாக 'சிவம்' எம்முள்ளும் எமக்கு வெளியேயும் பேரண்டத்திலும் வியாபித்து விரிகின்றது! வெளியே விரியும் சிவத்தை உள்ளே ஓடுக்கும் ஆற்றல் பெற்றவர்களே யோகிகளும் சித்தருளமாவார்! அவர்கள் சிற்றின்ப இச்சைகளை நீக்கி பேரின்ப அனுபவங்களோடு வாழும் பெரியவர்கள் அவர்கள் வழியில் சிவத்தை எம்முள்ளே தேடும் முயற்சியே, “ஊனினை உருக்கி உள்ளானி பெருக்கும்” விரதங்களாகும்! பலநூறு விரதங்கள் வருடத்தின் ஒவ்வொரு திங்களிலும் வந்தாலும், மார்க்களித்திங்களில் நாம் தவமியற்ற புண்ணிய காலமாக கொள்ளும். திருவெம்பாவை விரதமும், ஆதிரை நன்னாள் விழாவும் மக்கத்துவம் மிக்கது!

“ஞார் வந்தார் மூர் கழாத்தில் அனியுடை ஆதிரைநாள் நாராயணனாடு நான்முகன் அங்கி ரூவியும் நெந்திரனும் தோர் வ்தியில் தேவர் கழாங்கள் திசையகைத்தும் நிறைந்து பாரார் தொல்புகழ் பாடியும் ஆழியும் பல்லாண்டு கறுதுமே!” என்கின்றார் சேந்தனார்.

தேவர்களுக்கெல்லாம் மனிதர்கள் விழாக்கொள்ளுவதும், வெள்வி செய்தலும் இயல்பு! அவ்வாறே தேவர்கள் எல்லோருக்கும் தம் பரம்பொருளாகிய சிவனின் விழாவைக் கொண்டாடி மகிழும் திறனும் வாய்த்தது! தேவர்க்கும் தேவனாகிய இறைவனின் ஆதிரை நன்னாள் காண, எல்லாத் தேவர்களும் அவன் புகழ் பாடி கூத்தும் ஆடி, விரைந்து வந்தனர் என்பதில் இருந்தே நாம் உனர்ந்து தெளிவோம்.

எம்வாழ்வியலோடு ஒன்றித்த எந்த விரதங்களும் கொண்டிராத தெளிவான், பத்தி இலக்கிய ஆதாரங்களை திருவாதிரை விரதம். கொண்டிருக்கும் பாங்கு அதன் வரலாற்றுக் கொண்மையை எமக்கு எடுத்தியம்புகின்றது! சங்கப்பாட்கள் ‘தை நீராடல்’ என்று புதிவு செய்தாலும் கூட, அது மார்கழித் திங்களில் நிறைமதியில் ஆரம்பிக்கும் நீராட்டு மறு திங்களாகிய தைத்திங்கள் நிறைமதி வரை தொடர்ந்திருக்க வேண்டும் என்றும், அது ஒரு திங்களில் இருந்து மறு திங்கள் நிறைமதி வரை நீண்ட பெருவிழா என்றும் சொல்ல வேண்டும் செய்வது. அது நிற்கவும். திருவாதவுரடிகள் (மனிவாசகசவாமிகள்) ‘திருவெம்பாவை’ என்றும், அப்பர் பெருமானோ, ஆரூர் திருப்பதிகமாகவும் திருவாதிரைப் பெருவிழாவை வரலாற்றுச் சான்றுகளோடு முன்வைக்கின்றார்!

“குணங்கள் பேசிக் கூழப் பாடுத் தொண்டிகள், மினங்கித் தம்மிற் பத்தறரப்போல பிதற்றுவார், வனங்கி நின்று வானவர் வந்து வைகலும், அணங்கள் ஆகும் ஆதிரை நாளால் அதுவன்னாம்”

பெருக்க இயலாமல், மலட்டுத்தன்மை கொள்வதும், எம் முன்னெந்த தீவினைப் பயன்கள் என்று நாம் என்னினால், அத்தீவினைப் பலன்கள் நீக்கி விட நல்வினை தரவல்ல நாதனாகிய இறைவனை, ஆதிரைக்கு முன்னரான பத்து நாட்கள் விரதமிருந்து செந் தமிழால் வழிபடுதல் உத்தமமாகும்! இதன் காரணத்தாலே தான் திரு வெம்பாவைப் பாடல்களும், சிவனின் சத்திவடிவமாகிய திருமாலின் மீது ஆண்டாள் பாடிய பாவைப் பாடல்களும், மக்களுக்கான பாடல்களாக, எளிமைப்படுத்தப்பட்ட பாடல்களாக அமைந்து சிறக்கின்றது!

சிவத்திரு
சிவ செந்தமிழாதன்

“நாயிற்யடைப்பட்ட நம்மையுமோர் பொருப்படுத்துத் தாயிற் பயிறுந் தயவுடைய தம்பருமான் மாயப் பிறப்பறுத்துத் தாண்டாளன் வல்வினையின் வாயிற் பயாடிப்பட்பு பூவல்லி கொய்யாமோ” என்கின்றார் திருவாதவுரடிகள்!

நாயினும் கடைப்பட்ட எம்மீதும், இறைவன் தாயினைப்போல தயவு கொண்டு, இந்த மாயப்பிறவியில் இருந்து நாம் விடுபட்டு வல்வினைகள் நீங்குவதற்காகவே அருளினான், அவன் புகழ்பாடியவாறே பூக்களை கொய்யுங்கள் என்று அவர் அறிவுறுத்துகின்றார்!

ஆதிரையின் முதல்வன் என்றும், ஆதிரையான் என்றும் சிவனுக்குத் தனிச்சிறப்பான பெயர்கள் உண்டு! இந்த ஆதிரை நன்னாளும், மார்கழியில் வருவதனால், மார்கழியின் வைகறைப்பொழுதில் நாழும், தேவர்கள் தம் நாளின் வைகறைப்பொழுதாகிய மார்கழி முழுவதும் இறைவழிபாடு இயற்றும் செய்தி காலம் தோறும் கடத்தப்பட்டு, வழிபடப்பட்டு, கையளிக்கப்பட்ட செய்தியாகும்! தென்னகத்தின் சிதம்பரத்திலும், திருவாரூரிலும் நடராசருக்கு செய்யப்படும் வழிபாடுகளையும், திருத்தேரில் நடராசர் வீதியலா வருவதையும் கண்கொள்ளாக் காட்சி என்று பலரும் வியந்து போற்றுவர்!

தாருகா வளத்து முனிவர்கள் மாண்யால் சிக்குண்டு, தமக்கு ஆதாரமான சிவனை மதிக்காது சிவனை விட தாம் உயர்ந்தவர்கள் என்றும், தம் வேத வேள்வியே சிறந்தது என்று எண்ணி, ஒரு பெரு வேள்வி செய்து, மத யானை ஒன்றை சிவனை அழிக்க ஏவியதாகவும், அந்த மதயானையைக் கொன்று அதன் தேவினைசிவன்தன்போர்வையாக்கியதாகவும், இறுதியில் முயலகன் என்ற கணத்தை ஏவியதாகவும் அதனை எம்பெருமான் தன் காலடியில் போட்டு இடக்காலைத் தாக்கி நடனம் ஆடியதாகவும், அந்த நடனத் திருகாட்சியே, திருவாதிரை அருட்காட்சி என்றும், சமயவாதிகள் பழம் செய்தியொன்றையும் பகிரவார்!

அனைவத்தின் வடிவமாகிய, அறியாமையில் உருவமாகிய முயலகனை அறிவுப் பிழப்பாகிய சிவபெருமான் தன் காலடியில் மிதிப்பதாகக் காட்டுவது அருட்குறிப்பேயாகும். அத்துடன் முயலகன் என்பது ஒருவித வலிப்பு நோயையும் குறிக்கும் சொல்லாகிறது எனவே எல்லா நோய்துப்பங்களில் இருந்தும் நம்மைக் காத்து நிற்பான் இறைவன் என்பதை திருவாதிரை அருட்காட்சி உணர்த்துகின்றது! திருவாதிரை விரதம் என்பது ஆரோக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது! உள்ளத்துத் துய்மையையும் உடல்த்து ம்மையையும் வலியுறுத்துவது! அதனால் தான் உடலை தூய்மை செய்யும் நீராடலையும், உள்ளத்தை தூய்மை செய்யும் இறை வழிபாட்டையும் மல்பப்பிக்கும் போதே இறைவனின் புகழைப்பாடு வேண்டும் என்ற சிந்தனையும் சிறந்தது எனலாம் திருவாதிரை நாளில் இறை அழுதாக, உழுந்திலே செய்த களியை அடியவர்களுக்கு வழங்கவார்!

அனைவத்தின் வடிவமாகிய, அறியாமையில் உருவமாகிய முயலகனை அறிவுப் பிழப்பாகிய சிவபெருமான் தன் காலடியில் மிதிப்பதாகக் காட்டுவது அருட்குறிப்பேயாகும். அத்துடன் முயலகன் என்பது ஒருவித வலிப்பு நோயையும் குறிக்கும் சொல்லாகிறது எனவே எல்லா நோய்துப்பங்களில் இருந்தும் நம்மைக் காத்து நிற்பான் இறைவன் என்பதை திருவாதிரை அருட்காட்சி உணர்த்துகின்றது! திருவாதிரை விரதம் என்பது ஆரோக்கியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது! உள்ளத்துத் துய்மையையும் உடல்த்து ம்மையையும் வலியுறுத்துவது! அதனால் தான் உடலை தூய்மை செய்யும் நீராடலையும், உள்ளத்தை தூய்மை செய்யும் இறை வழிபாட்டையும் மல்பப்பிக்கும் போதே இறைவனின் புகழைப்பாடு வேண்டும் என்ற சிந்தனையும் சிறந்தது எனலாம் திருவாதிரை நாளில் இறை அழுதாக, உழுந்திலே செய்த களியை அடியவர்களுக்கு வழங்கவார்.

‘திருவாதிரைக்கு ஒரு வாய்க்களி’ என்ற சொல்லாடல் தமிழகத்தில் இருப்பதைக் காண்கின்றோம்! உடலுக்கு சத்தியை வழங்கவல்ல உழுந்திலே களிசெய்து அதனை, உட்கொள்வது, நோயெதிர்ப்பு ஆற்றலை அதிகரிக்கும் செயலேயாகும்! எனவே, சமயமும் வாழ்வும், சேர்ந்து தவமாக வரும் திருவாதிரை விரதத்தின் தனிச்சிறப்பை நாம் உணர்தல் நன்று. மற்றும் தேவர்களுக்கும், கடவுளர்களுக்கும் கைக்கொள்ளும் எல்லா விரதங்களினும் ஒருமிக்க பல்லை தான்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு நீராடச் சென்று, பின் இறைவனின் புகழைப்பாடு செய்து கொண்டிருக்கும் தீர்த்திருக்கும் செய்து கொண்டு நீராடச் சென்று, பின் இறைவனின் புகழைப்பாடு செய்து கொண

அடியார் பெருமையின் தீவண உற்று - பெரியபுராணம்: அன்பர் வேடமே சிந்தை செய்வார் - மெய்ப்பொருள் நாயனார்

உலகுக்கு உயிராய் உவட்டாதத் தோனாய் அடியார் மனதில் நீக்கமற நிறைந்திருப்பவன் இறைவன். அனைத்து உயிர்களும் என்றாவது பேரின்ப நிலையை அடைய வேண்டும் என பரம்பொருள் கருணைகொண்டு நம்பிடையே உலாவிக் கொண்டிருக்கிறான். இதனை மாணிக் கவாசகர் “தேவினைச் சொரிந்து புறம் புறம் திரிந்த செல்வமே சிவவெருமானே” என்பார்.

சிவத்திரு.
பா.சி.வெமாதவன்
புதுக்கோட்டை

ஒருபோதும் அரன் நம்மை ஏற்றத்தாழ்வகளுடன் நடத்துவ தில்லை. எல்லோர்க்கும் பொதுவாகத்தான் இருந்து அருள் செய்கிறான். எனவேதான் அவனை “ஸலமிளன்” என்பர். அப்பேற்பட்ட சிவபெருமானுக்கு மெய்த்தொண்டு புரிந்து சிவபுரியில் சேர்ந்த அன்பர்கள் பலர். அதில் முதன்மை யானவர்கள், அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்கள் ஆவார். அடியாரின் தோற்றமே ஆண்டவனிடம் சேர்க்கும் என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. அடியார்களை வணங்கினால் ஆண்டவனை எளிதில் பிடித்து விடலாம் என்பது தின்னன்.

அப்படி அடியார் வேடமிட்டு வந்த பாதகனையும் பாதுகாத்து அனுப்பிய பண்பாளராகத் திகழ்ந்தவர், பொய்ப்பொருளை வேண்டாத மெய்ப்பொருள் நாயனார். அவர் மெய்ப்பொருளாகக் கண்டதும், ஏற்றதும் அடியார் வேடத்தையே.

நீதியின் மிக்கது சேதி நாடு. அந்நாட்டு தலைநகர் திருக்கோயிலூர், அரனின் எண்ம வீரட்டத் தலங்களில் ஒன்றாகும். அப்பதியிலே அரனார் அடியார்கட்டு என்றும் காதலுடன் கருத்து அறிந்து ஏவல் புரிவார். அரசியல் நெறியில் வந்த அறநெறி வழுவாதவர் மெய்ப்பொருள் நாயனார் ஆவார். வாள்வலியாலும் தோள்வலியாலும் சிறந்தவர். எதிர்த்த பகைவர்களை வென்று வாகை மாலை கூடுவார். நடேசப் பெருமானுடைய திருவடியை நாடுவார். உரை திறம்பாத ஒரு நெறியில் மனம் வைத்தவர். சிவனடியார் திருவேடத்தையே பொருளாகக் கொண்டவர்.

அடியார்களுக்கு அவர் எப்படி தொண்டு புரிந்தார் என்பதை கீழ்வரும் பெரியபுராணப் பாடல் சிறப்பாக எடுத்துக் கூறும்.

“தேழ மாடு நீடு செல்வமும் தில்லை மன்றுள் கூழ பெருமான் அஸ்ப்க்க ஞவன ஞகுமென்று நாழ மனத்தினோடு நாயன்மார் அகைந்தபோகு கூழ மகிழ்ச்சி பொங்கக் குறைவ அறக்காடுது வந்தவர்”

தீவினை விட்டு ஈட்டிய பொன்னையும் பொருளையும் அம்பலவானரது அடியார்க்கே உரியனவாகும் என்று எண்ணிய உள்ளத்தோடும், அடியார்க்கு ஒரு சிறிதும் குறைவற்ற அன்புடன் வேண்டுவன தந்து அன்பு செய்வார். நாம் பிறருக்கு உதவும்போது அன்புடன் செய்ய வேண்டும். அன்பின்றி செய்வது சிறப்பற்றதாகும். உள்ளும் புறமும் அன்பு பொங்க உதவும்போது, பெறுகிறவர்களுக்கு உள்ளும் புறமும் மகிழ்ச்சிப் பொங்கும். அதில்தான் இறைவனும் மகிழ்வார். எனவே அன்பின்வழி நின்று தொண்டு புரிய வேண்டும்.

ஆரம் கண்டிகை ஆடை கந்தையே என சிந்தையை சிவனுக்கே என்று ஓப்புவித்த ஓப்பற் அடியார் வேடத்தையே விரும்பிய மெய்ப்பொருள் நாயனாருக்கு புறப்பகைக் கொண்டவனாய் ஒருவன் இருந்தான். அவனே முத்தையை விரும்பா முத்தாதன். பலமுறை அடியாரிடம் தோற்றுப்

போனதால், சூழ்சியால் வெல்ல என்னினான். அதற்கு அவன் தேர்ந்தெடுத்த திட்டம், அடியார் வேடமிட்டு சென்று, கொன்று வெற்றி கொள்ள வேண்டும் என்பதாகும்.

முத்தாதன் அடியார் வேடத்தை மெய்ப்பொருள் நாயனாரின் பலவீனமாகக் கருதினான். ஆனால் அதுதான் அடியார்க்கு வீடு பேற்றத்தரும் பெரும்பொருள் என்பதை அவன் அறியாமையினால் அறிந்திருக்கவில்லை. முத்தாதன் எப்படி அரசர் கோயிலுக்குள் சென்றான் என்பதை தெய்வச் சேக்கிழார் பெருமான்,

“மெய் எல்லாம் நீறு புசி வேளிகள் முத்துக்க்டு கையினில் படை காந்த புத்தகக் கவளி ஏந்தி மைபாதி விளக்கே என்ன மனத்தினுள் கறுப்புவைத்து பொய்த்தவ வேடம் கொண்டு புதந்தனன் முத்தாதன்”

எந்த எந்த அங்கங்களில் எவ்வாறு எவ்வாறு திருநீறு புனைய வேண்டுமோ அந்த முறைமையின்றி, உடம்பெல்லாம் திருநீறு புசினான். சடைகளை முடித்துக் கட்டினான். வாளை ஆடையில் மறைத்து புத்தகம் போல் கட்டி எந்திக்கொண்டு, மையினை உள்ளே பொதிந்து வைத்து வெளியே ஒளி செய்யும் விளக்கேயென்று சொல்லும்படி, மனத்திலே வஞ்சனையை வைத்துத் தவவேடம்போல் பொய்வேடம் பூண்டு வந்தான்.

அடியார் வேடமிட்டு வந்ததால் அரண்மனைக்குள் எளிதாக நுழைந்து அரசினின் பள்ளியறை வாயிலை அடைந்தான். அங்கு தத்தன் என்ற ஒர் அறிவின்மிக்க காவலன் நிற்கிறான். பொய்வேடதாரியை மெய்க்காப்பாளன் தத்தன் கண்டு, ஐயுறு தடுத்து இடைமறித்தான். எனினும் மீற உள்ளென்றான் எத்தன். மன்னர் உறக்கத்திலிருந்து எழுந்து பணிந்தார்.

நாயனார் மிகுந்த அன்புடன் வரவேற்று இன்னுரை தந்தார். பரமகிவத்தினிடம் அன்பில்லாத அவன் ‘நமது நாயகன்’ என்னாது, “உங்கள் நாயகனார் முன்னம் உரைத் தூகமம்” என்கின்றான். “மன்மேல் எங்கும் ஒல்லாதது ஒன்று கொடுவேந்தேன் யைய்ப்” என்றான். இந்த வஞ்சனை எங்கும் இல்லாதன்றோ?

“நாறுயுங் கோதை மாதுந்தவிரவே நானும் நீயும் வேறிடத் திருக்க வேண்டும்” என்றான் முத்தாதன். மலர்முடித்த கூந்தலைடைய அரசமாதேவி விலக வேண்டும். நீயும் நானும் தனித்திருக்க வேண்டும், என்பது அதன்பொருள். அன்றியும் ‘அரசமாதேவி இனி மலர் முடித்தலை நீங்கக் கொல்லவந்த என்னைக் கும்பிடும் நீ சிவலோகமும், கும்பிடுகின்ற உன்னைக் கொல்லும் நான் நரகலோகமும் சென்று, இப்போது ஒன்றாக உள்ளாம் மேலும் கீழ்மாக வருகின்ற சோர் விழுகின்ற சமயத்தில் “தத்தா நமர்” என்று தடுத்தார். அவருடைய அன்பின் ஆழம் இங்கேதான் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. தத்தன் அரசரின் ஆணைக்காப் நின்றான். “இவரா இடையுரின்றி வெளிப்படுத்து” என்றார் மன்னர். முத்தாதனை கொலல் முயன்ற அனைவரையும் தடுத்து, தத்தன் ஊர் கடந்து விடுத்து வந்தான். அவன் வரும்வரை அரசர் உயிர் தரித்திருக்கிறார். தத்தன் மீண்டுவந்து “இடையுரின்றி விடுத்தேன்” என்றான். அது கேட்ட அரசர் அளவற்ற மகிழ்ச்சியடைந்து, “இன்றைக்கையின் செய்து யார் செய்ய வல்லயார்” என்கின்றார். இதனால் அவருக்குத் தவ வேடத்தின் மீது இருந்த அன்பு இமையமலையினும் உயர்ந்ததென்று விளங்குகின்றது.

வாளையெடுத்தான். அடியார்கள் மீது சேக்கிழார் பெருமானுக்கு உள்ள அளவற்ற அன்பு காரணமாகக் கொண்றான் என்று கூறாமல், “நினைந்த அப்பரிசே செய்ய” என்று கூறும் தன்மையும் உள்ளத்தையும் உருக்குகின்றது. வெளிப்படையாகப் பார்த்தால், நாயனாரைக் கொண்று வென்றதாகத் தோன்றும். ஊன்றி நோக்கினால் கொல்ல வாளெடுத்த போதும் வேடமே மெய்ப்பொருள் என்று தொழுப்படியால் வென்றது மெய்ப்பொருளேயாவார்.

“மெய்த்தவ வேடமே மெய்ப்பொருளைத் தொழுது வென்றார்” மனம் அங்கு வைத்த தத்தன் விரைந்து உள்புகுந்து முத்தாதனை வாளினால் வெட்ட ஒங்கினான் குருதி சோர விழுகின்ற சமயத்தில் “தத்தா நமர்” என்று தடுத்தார். அவருடைய அன்பின் ஆழம் இங்கேதான் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. தத்தன் அரசரின் ஆணைக்காப் நின்றான். “இவரா இடையுரின்றி வெளிப்படுத்து” என்றார் மன்னர். முத்தாதனை கொலல் முயன்ற அனைவரையும் தடுத்து, தத்தன் ஊர் கடந்து விடுத்து வந்தான். அவன் வரும்வரை அரசர் உயிர் தரித்திருக்கிறார். தத்தன் மீண்டுவந்து “இடையுரின்றி விடுத்தேன்” என்றான். அது கேட்ட அரசர் அளவற்ற மகிழ்ச்சியடைந்து, “இன்றைக்கையின் செய்து யார் செய்ய வல்லயார்” என்கின்றார். இதனால் அவருக்குத் தவ வேடத்தின் மீது இருந்த அன்பு இமையமலையினும் உயர்ந்ததென்று விளங்குகின்றது.

இவ்வளவு சிறப்புமிகுந்த மெய்ப்பொருள் நாயனாரின் வரலாற்றின் ஊடாக நாம் அறிந்து, தெரிந்து, புரிந்து கொண்டு நடக்க வேண்டியவைகளாக உள்ளவை.

1. அடியார் வேடத்தை வணங்குவது.
2. அடியாரை த

சிவபுமியில் சிவதைத் தேழி - திருக்கோணமலை திருக்கரசையில் நாகர் அமைத்து, திருக்கரசையில்பதி திருமங்கலாய் சிவன்லேகாயில்

திருக்கோணமலை

கிழக்கிலங்கையில் சைவப்பூமியின் மகுடமாகப் போற்றப்படும் திருக்கோணமலை மாவட்டம், பாரததேசத்து புராண இதிகாசக் கதை வரலாறுகளிலும், தேவாரப்பாடல் களிலும், குளக்கோட்டன், கஜபாகு ஆகிய மாமன்னர்களின் திருப்பள்ளிகளிலும் புகழ்ந்து பேசப்படும் புண்ணிய பூமியாகும். ‘தமிழ்விரகர்’ என்று சிறப்பிக்கப்படும் திருஞானசம்பந்தக் குரவரால் “குரைகடலோத நித்திலம் கொழிக்கும்” என்றும், “துழதனை நெருக்கி பெருக்கமாய் தோன்றும்” என்றும், “கோயிலும் சுகனயும் கடவுடன் சூழ்ந்த” என்றும் கோணமாமலையான் பள்ளி கொள்ளும் திருவூர் என்றும் சைவ உலகிற்கு அறிமுகம் செய்து வைத்த பேருபெற்றேகிய சுவாமிமலை திருக்கோணமலையாகும்.

திருக்கோணமலை மாவட்டம் மிகக் குறுகிய நிலப்பரப்பைக் கொண்டது. ஜோப்பியர் ஆவணங்களின்படி, அது நான்கு வன்னிப் பிரிவுகளாக நிர்வாக ரீதியில் இயங்கிவந்தாலும், இந் நான்கு பிரிவுகளும் பற்றுக்கள், தேசங்கள் என்று சுட்டப்பட்டு வந்துள்ளன. அவை திருக்கோணமலைப்பற்று, கட்டுக்குளப்பற்று, கொட்டியாரப்பற்று தம்பலகாமப்பற்று என்பனவாகும். இப்பற்றுக்களில் சைவமும் தமிழம் தளைத் தோங்கும் முகமாக பத்துக்கு மேற்பட்ட சிவன் கோயில்கள் காணப்படுகின்றமையே இத்தேசத்தைச் சிவபூமி என்று போற்றுவதற்குத் தக்க சான்றாகும். அதேவேளை தேசத்துக் கோயிலின் உற்பத்தி மரபொன்று திருக் கோணேசுவரம், வெருகல் சித்திர வேலாயுதர் கோயில் என்பவற்றோடும் தொடங்குவதும் கவனிக்கத்தக்கது.

திருவூர் சிறப்பு

திருக்கோணேசுரத்தை அதிகாரமையாகக் கொண்டு விளங்கியது கொட்டியாபுரப்பற்று ஆகும். இப்பற்று மகாவளி ஆற்றினாலும், அதனால் வளம் பெற்ற இயற்கையான காடு களாலும், வன விலங்குகளாலும் தழப்பெற்ற பிரதேசமாகும். இப்பிரதேசத்தில் சிவன்கோயில்கள் பல இருந்ததாகவும், அகத்திய மாழுனிவர் நிலைப்படுத்திய சிவவிளங்கம் இருந்ததாகவும், தவம், பூசை, தைத்து தின்களில் புண்ணிய தீர்த்தமாடுதல் ஆடிமறைமதியில் தீர்த்தமாடி வழிபடுதல் மற்றும் தமிழக் குறுநில மன்றர்கள், குறிப்பாக மணினாகன் பரம்பரை இருந்ததாகவும், அங்கு கிடைத்துள்ள கல்வெட்டுச் சாகனங்களும், பல தொல்பொருட்சின்னங்களும், தற்போது பதிப்புவடிவில் இருக்கின்ற திருக்கரசைப்புராண இலக்கிய மும் பல வரலாற்றுக் கெங்களைத் தந்து கொண்டிருக்கின்றன.

திருக்கோணமலையின் கொட்டியாபுரப்பற்றிலுள்ள கிளிவெட்டியிலிருந்து சுமார் 8 கிலோமீற்றர் தூரத்தில் நடுவனத்தில் குடிகளின் பழக்கம் இன்றி அமைதியான தழவில் திருமங்கலாய் சிவன் கோயில் அமைத்துக்கூட்டுக்கு உரியது என்றும், நாகர் திருக்கரசையில் அமைத்த சிவன் கோயிலுக்குறியது என்றும் கொள்ளலாம்” என்று பேராசிரியர் குறிப்படுகின்றார். இங்கு ‘மணினாகன்’ என்ற பெயர் சைவசமயக் கடவுளின் பெயராகவும், அதேவேளை நாக மன்றங்களுக்குச் சூட்டப்பட்ட பெயராகவும் இருந்துள்ளது. இதற்குச் சான்றாக அக்காட்டினுள் மறைந்து கிடக்கின்ற கோயிலின் இடிபாடுகளுடைய பல வகையான தூண்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் சில தூண்களில் சிவனின் திரிதுக்குறிச்சில பெறாக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றும் இன்னுமோர் துணைங்களில் மூன்று நாக மன்றங்களின் பட்டப் பெயர்கள் “வேள்ளாகனின் மகன் வேள் கண்ணன், வேள் கண்ணனின் மகன் வேள் நாகன்” என்று குறிப்பிடப்படுவதில் இருந்து நாகமன்றங்களுக்கும் சைவத்துக்கும் இடையில் தொடர்புகள் இருப்பதை அறிந்து கொடு திருக்கரசையில் உருவான சிவன் கோயில் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டு வழிபடப்பட்டு வந்துள்ளது என்பதையும் உரை முடிகின்றது. இவ்விபரங்களை பேராசிரியர் தனது நூலில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

திருக்கோயில்ச் சிறப்பு

இந்த சிவன்கோயில் பற்றி திருமலைப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த இருவர் சிறு கட்டுரையாகக் கூறும்நிறைச் செய்துள்ளனர். அவர்களில் பண்டிதர் இ. வடிவேல் எழுதிய ‘திருக்கோணமலை மாவட்ட திருத்தலங்கள்’ என்ற நூலில் திருமங்கலாய் சிவன் கோயில் பற்றி இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“தற்போது ஒந்த ஆலயம் அழிந்த நிலையில் கூங்கின்றது. கூங்கிக்கும் சிகதைந்துவிட்டது. அந்தமன்றப்படம் சிகதைத் தநிலையில் பாதுகாக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மகாமன்றப்படம், மற்றும் கூலைக்கட்டுங்களும் அந்தவாரம்ப்பட்டதில் சிகதைந்து மன்னியில் மறைந்து கிடக்கின்றன.”

மேலும் அவர் இங்குள்ள திருமங்கலாய் சிவனின் பெயர் கந்தவிங்கேவரர் என்றும் மகாவளி ஆற்றில் ஆடிமறை மதியிலும், தைத் திங்களிலும் தீர்த்தமாடி வழிபட்டு, திருக்கரசைப்புராணப்படிப்பும் நடைபெற்று வந்ததென்றும், மகாவளி ஆற்றின் பெருக்கால் இக்கோயில் அழிந்து காடாகி மூடிவிட்டது என்றும், இங்குள்ள திருவருவங்கள் மூது ரிலுவால் பிள்ளையார் கோயிலில் வைக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மற்றவர் திருமலையைச் சேர்ந்த வைத்திய கலாநிதி அ. ஸ்தீல்குமார். அவர்கள் அகில இலங்கை இந்துமாமன் றத்தின் வைரவிழா மலரில், பண்டிதர் இ. வடிவேல் ஜூயாவின் குறிப்புக்களை ஆதாரம் காட்டி இக்கோயில் ஆய்வு செய்யப்பட வேண்டும். மீள்வழிபாடு செய்யும் பொருட்டு புதுப்பிக்கப்பட்டு வருகிறதார்.

இத்தலத்தைப் பற்றிய ஓர் புதிய அத்தியாய வரலாற்றைத் தொல்வியல் ஆய்வுகள் மூலம் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் அவர்கள் “லைங்கைத் தமிழர் வரவாறு- கிழக்கிலங்கையில் நாகரும் தமிழும்” என்ற நூலில் ‘திருக்கரசையில் நாகர்

அமைத்த கோயில்’ என்ற தலைப்பில் தன் ஆய்வு அனுபவ ஆக்கத்தினை எழுதியுள்ளார். இதுவரைகாலம் இத்தலம் பற்றிய தொல்வியல் ஆய்வுகள் முன்னெடுக்கப்படவில்லை என்ற ஆதங்கம் இவருடைய ஆய்வுகளினாலும், பேராசிரியர் தமிழர் மீதும் சைவத்தின் மீதும் கொண்ட பேரார்வத்தாலும் தீர்த்து வைக்கப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையின் பழமைக் குடிகள் என்று கூறப்படும் நாகர் வம்சத்தினர் வாழ்ந்த இடமாக திருக்கரசை விளக்கியுள்ளது. அதுமட்டுமேன்றி அவர்கள் மிகுந்த பலமும் வளமும், சமயப்பற்றும் கொண்டவர்கள் பல தலைமுறைகளாக ஆட்சிபரிந்துள்ளார்கள் என்பது அங்கு கிடைத்துள்ள ஏராளமான தொல்பொருட்சின்னங்கள் மீது அங்கு கிடைத்துள்ள மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. திருக்கரசையில் சிவன்கோயில் உருவாக்கப்படுவதற்கு முன்பு, நாகவழிபாட்டுத் தலம் ஒன்று இருந்தமையை அங்கு கிடைத்துள்ள நாகவழிபாட்டுச் சின்னங்கள் மூலமாக அறியமுடிகின்றது. இதே போல நாகர்கள் ஆட்சிபுரிந்த அம்பாறை (காரைதீவை), கந்தரோடை, மாவிட்டபுரம் போன்ற இடங்களில் காணப்படும் நாகச்சின்னங்களும் இதற்குத் தக்க சான்றுகளாகும்.

திருக்கரசையில் கிடைத்துள்ள வெள்ளை நிறமான அரைவட்டக் கல்லில் ‘மணினாகன் பள்ளி’ என்ற பெயர் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. “அது கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்துக்கு உரியது என்றும், நாகர் திருக்கரசையில் அமைத்த சிவன் கோயிலுக்குறியது என்றும் கொள்ளலாம்” என்று பேராசிரியர் குறிப்படுகின்றார். இங்கு ‘மணினாகன்’ என்ற பெயர் சைவசமயக் கடவுளின் பெயராகவும், அதேவேளை நாக மன்றங்களுக்குச் சூட்டப்பட்ட பெயராகவும் இருந்துள்ளது. இதற்குச் சான்றாக அக்காட்டினுள் மறைந்து கிடக்கின்ற கோயிலின் இடிபாடுகளுடைய பல வகையான தூண்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றின் சில தூண்களில் சிவனின் திரிதுக்குறிச்சில பெறாக்கப்பட்டுள்ளது. மற்றும் இன்னுமோர் துணைங்களில் மூன்று நாக மன்றங்களின் பட்டப் பெயர்கள் “வேள்ளாகனின் மகன் வேள் கண்ணன், வேள் கண்ணனின் மகன் வேள் நாகன்” என்று குறிப்பிடப்படுவதில் இருந்து நாகமன்றங்களுக்கும் சைவத்துக்கும் இடையில் தொடர்புகள் இருப்பதை அறிந்து கொடு திருக்கரசையில் உருவான சிவன் கோயில் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டு வழிபடப்பட்டு வந்துள்ளது என்பதையும் உரை முடிகின்றது. இவ்விபரங்களை பேராசிரியர் தனது நூலில் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

“சிவாலயம் அமைக்கப்படுவதற்கு முன்பு திருக்கரசை நாக வழ

புலம்பெயர் சூழலிலே சைவசமயம் எதிர்கொள்கின்ற சவால்களைம் வாய்ப்புக்கநம்

ஏரும்
5

முற்பகுதிச்சூருக்கம்: சிவனை முழுமுதல் கடவுளாகக் கொண்ட வழிபாட்டு முறையே சைவசமயம் என்பதை “தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி” என்னும் மாணிக்க வாசகரின் வரிகளை மேற்கொள்காட்டி வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டது. “அன்பும் சிவமும் இரண்டன்பர் அறிவிலார்” என்னும் திருமந்திரப்பாடலை ஆதாரமாகக் கைவசமயம் ஒரு வாழ்க்கைமுறை என்பது பதியப்பட்டது. அந்தியப் படையெடுப்புக்கள், களப்பிரர்கள், பல்லவர்கள் போன்றோரின் வருகை, சமணம்-பெளத்தம் போன்ற பிறசமயப்பரவல், பத்தி இயக்கம், கட்டிடக்கலையில் ஏற்பட்ட திருப்புமுனை என்பவை அலசப்பட்டன. படையெடுப்பின் மூலம் மண்ணைப் பிடிக்க வந்தவர்களை, மண்ணின் மரபுகளை மாற்ற முனைந்தவர்களை கைவசமயம் கையாண்ட பாங்கு விவரிக்கப்பட்டது. “கொல்லாப் புலாலை மறுத்தாகனக் கைகூப்பி எல்லா உயிருந் தொழும்” என இறைவனுக்கு வரைவிலக்கணம் வகுக்கின்ற பண்பாட்டின் பலம் சுட்டிக் காட்டப்பட்டது. அழிக்க நினைத்தவர் களையும் அரவணைக்கும் சைவசமயத்தின் உள்ளார்த்த பண்பு அடையாளப்படுத்தப்பட்டது. சைவத்தமிழ்ப் பரப்பிலே ஏற்பட்ட அந்திய ஆக்கிரமிப்பு, மதமாற்றம் என்பவற்றின் பின்னணிச் சம்பவங்களும், அவற்றினுடைய விளைவுகளும் ஆராயப்பட்டன. புலம்பெயர்ந்த சூழலிலே காணப்படுகின்ற வாய்ப்புக்கள் விவரிக்கப்பட்டன.

புலம்பெயர்ந்தசூழலிலே காணப்படுகின்ற ஆரோக்கிய மான புறக்கழலே சைவசமயம் உள்ளிட்ட பல்வேறு சமயங்களையும், சுயதெரிவின் அடிப்படையில், பின்பற்றுவதற்கான வாய்ப்புக்களை அங்கு உருவாக்குகின்றன. மறுவளத்தில், புலம்பெயர்ந்த சூழலிலே சைவசமயம் எதிர்கொள்கின்ற சவால்கள் என்ன? என்ற கேள்வி எழுகின்றது. அக்குழல் என்பதே அதற்கான ஒரே பதிலாகும்.

கடந்த அரைநாற்றன்டுக்கு உட்பட்ட காலப் பகுதியிலேயே, மேற்கத்திய தேசங்களிலே, பரவலான கவனத்தைச் சைவசமயம் ஸ்ரத்திருக்கின்றது. அதற்கு இலங்கையிலிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்கள் முக்கிய காரணமென்பது மிகையல்ல.

தனித்துவமாக வாழ்ந்த சைவத்தமிழ்ச் சமூகம், ஆக்கி ரமிப்புக்களால் சொந்தமண்ணிலே அச்சுறுத்தலுக்குட்பட்டது. மதமாற்றங்களினால் துன்புறுத்தலுக்குட்பட்டது. அதனுடைய வலி தலைமுறைகளைக் கடந்திருக்கின்றது. இன்றும்கூட விடிவு பிறக்கவில்லை. மதமாற்றங்கள் உச்சம் தொடுகின்றன. சைவழிபாட்டுத்தலங்கள் அரசபலத்துடன் ஆக்கிரமிக்கப்படுகின்றன. அதற்கு கதிர்காமம் தரமான ஒரு எடுத்துக்காட்டாகும்.

இத்தகைய பின்னணியிலே, சொந்தமண்ணிலிருந்து வேரோடு பெயர்க்கப்பட்டவர்களே புலம்பெயர்ந்த வர்களாகும். வேர்களிலே அதீதமான பிடிமானத்தை அத்தகையோர் கொண்டிருப்பது இயல்பானதாகும். அதனுடைய வெளிப்பாடே மொழி, மதம் சார்ந்த அடையாளங்களில் அவர்கள் கொண்டிருக்கும் அசாதாரண மான பற்றுதலாகும். அதுவே, புலம்பெயர்சூழலிலே சைவசமயம் கவனிக்கப்படக்கூடிய இடத்தை பெறுவதற்கு உந்து சுத்தியென்னாம். அங்குள்ள சைவக்கோயில்களின் எண்ணிக்கையே அதற்குச் சாட்சியாகும்.

பிரித்தானியா, பிரான்ஸ், ஜூர்மனி, சுவிட்சலாந்து, அமெரிக்கா, கனடா, அவஸ்திரேலியா, நியூசிலாந்து போன்ற நாடுகளில் கணிசமான சைவத்தமிழர் வாழ்கின்றனர். மேற்கத்திய சூழல் பூரணமான மத சுதந்திரத்தைக் கொண்டதாகும். பொது விதிமுறைகளை அனுசரித்து கட்டுமானங்களை முன்னெடுக்கக்கூடிய சூழலாகும். அதீத சைவக்கோயில்களை நிர்மாணிக்கக்கூடிய வாய்ப்பைத் தாராளமாகவே வழங்குகின்றன.

புலம்பெயர்ந்த முதலாம் தலைமுறையினர் ஒன்றிரண்டு

தூட்கேசுடன் (பயணப்பொதி) சொந்த மண்ணிலிருந்து புறப்பட்டவர்களாகும். கடின உழைப்பாளிகள். புதிய சூழலிலே அடி அத்திவாரத்திலிருந்து வாழ்க்கையை கட்டியெழுப்பியவர்களாகும். அத்துடன் சைவக்கோயில்களை நிர்மாணிப்பதற்கு அளப்பிரிய பங்களிப்பை வழங்குவார்கள்.

புதிதாக கோயில்கள் அமைப்பது இலேசான பணியல்ல. பரந்துபட்ட சைவச் சமூகத் தினைதோ, அல்லது

தனிமனித்ரகளினதோ நிதி ஆதாரத்தினாலேயே, மேற்கத்திய தேசங்களில் சைவக்கோயில்கள் அமைகின்றன. ஒருக்காலத்தில் மன்னர்கள், அமைச்சர்கள், நிலக்கிழார்கள் போன்றோரே கோயில் நிர்மாணப்பணியில் ஈடுபடுவார்கள். அத்தகைய ஒரு பாரிய பணியை புலம்பெயர்ந்த சைவத்தமிழர்கள் முன்னெடுத்துள்ளனர். அதிலும் சைவத்தமிழரின் கணிசமான புலம்பெயர்வு ஜம்பது ஆண்டுகளுக்கு உட்பட்டதாகும். அந்தவகையிலே சைவத்தமிழரின் செயற்பாடு போற்று தலுக்குரியதாகும்.

சைவத்தமிழ் அடையாளங்களப் பேணிப் பாதுகாத்துக் கொள்வதிலே அதீத அக்கறையை சைவத்தமிழர் கொண்டிருக்கின்றனர். அதேவேளையில், கிரியைத்தன்மையுதான் புறங்கெயற்பாடுகளிலேயே கவனத்தைக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களிடம் இறையியல் பார்வை வலுவற்றதாகவே காணப்படுகின்றது. அதுவே, புலம்பெயர்ந்த சூழலிலே சைவசமயம் எதிர்கொள்கின்ற மிகப்பெரிய சவாலாகும்.

கோயில்கள் அமைப்பது ஆரம்பப் புள்ளியாகும். கோயில்கள் வெறும் கட்டிடங்கள் அல்லவே. அங்கே உயிரோட்டமான நம்பிக்கைகள் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும். அறம் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். கூட்டுணர்வு பொங்கிப் பிரவாகிக்க வேண்டும். பிறவுயிரைத் தன்னுயிர் போல் பேணும் மாண்பு வேண்டும். கோயில் பராமரிப்பு இலகுவானதல். கோயிலிப் பொறுப்பாளர் (அறங்காவலர்) என்னும் சொல்லாடவின் கனதி தவ வாழ்க்கைக்கு அருகானதாகும். அதற்கு இறையியல் தொடர் பிலான் கூர்மையான பார்வை அவசியமாகும்.

சைவசமயத்திலே படிநிலைகள் தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன. “அரிதரிது மானிடர் ஆதல் அரிது” என்கிறார் ஓளவைப்பிராட்டியார். அத்தகைய அரிய மானிடப்பிறப்பு இறையருளினால் கிடைப்பதாகவே சைவசமயத்தவரின் நம்பிக்கையாகும். அத்தகைய மானிடப் பிறப்பெடுத்த அனைவரும் இறைவனை வணங்கி, கர்ம வினைகளிலிருந்து விடுதலையாகி, பிறவாப் பேரின்பநிலையை எய்துவதற்கு சைவசமயம் பாதை வகுக்கின்றது. அவை சரியை, கிரியை, யோகம், ஞானம் என அழைக்கப்படுகின்றன. அவை சைவ நாற்பாதங்கள் எனப்படுகின்றன. அவற்றின் வழியாக இறைவனைப் பற்றிக்கொண்டு, பிறவிப்பயனை அடையலாம் என சைவசமயம் தெளிவாக வரையறுக்கின்றது.

சரியை முதலாவது படியாகக் கூறப்படுவதாகும். அன்பின் துணையோடு உடம்பினால் செய்யும் இறைபணிகள் அனைத்தும் சரியை நெறியாகும். இதீது இலகுவில் செய்யக்கூடிய ஆரம்ப முயற்சியாகும். “அவனருளாலே

நியுஷ் சிலாந்து
சிற்சபேசன்

ஆண்மெலத்தால் பிற உயிர்களைப் பேணுதலை சரியையில் யோகம் என்றும், ஆழ்ந்த இறைபத்தியால் உண்டாகும் ஞானிலையில் இறைவனைத் தரிசித்தலை சரியையில் ஞானம் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது.

இரண்டாவதுபடி, கிரியை நெறியாகும். அவரவர் தமிழ்மொலையில் செய்யும் ஆத்திவாரத்து பூசையும், பொதுவில் கோயில்களில் செய்யப்படுகின்ற பூசையும் கிரியை நெறியாகச் சொல்லப்படுகின்றன.

மூன்றாவதுபடி, யோக நெறியாகும். சரியை, கிரியை நெறிகளுக்கு மேற்பட்டதாக யோகநெறி போற்றப்படுகின்றது. அதிலே இயமம், நியமம், ஆசனம், பிராண்யாமம், பிரத்தியாராம், தாரணை, தியானம், சமாதி ஆகிய எட்டுப் படிநிலைகள் உள்ளன. மிகக்கடினமான பயிற்சி வயப்பட்டதாகவே யோகநெறி சொல்லப்படுகின்றது.

நான்காவதுபடி, ஞானநெறியாகும். சரியை, கிரியை, யோகம் என ஒவ்வொரு படிநிலை வழியான பயணத்தின் எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளே ஈசன் என்பதைத் தெளியும்

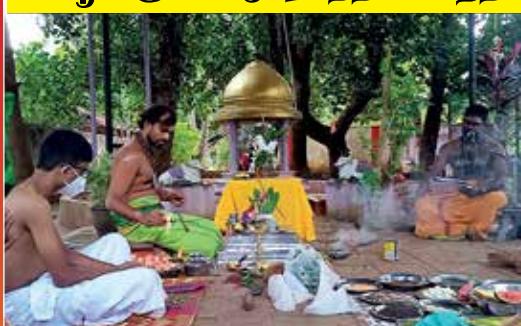
உச்சநிலையே ஞான நிலையாகும். உருவம், அருவம், அருவரும் என்னும் நிலைகளைக் கடந்து, எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருக்கும், இறைவனை அறிவால் வழிபடுதலே ஞானிலையாகும்.

பதி, பசு, பாசம் என்பவையே உண்மைப்பொருள் எனச் சைவசித்தாந்தம் வரையறுக்கின்றது. இறைவன், உயிர்கள், மலங்கள் ஆகிய மூன்றும் எப்பொழுதும் நிலைத்திருப்பவ

தென்னாட்டு நிகழ்வுகளும் படைப்புகளும்

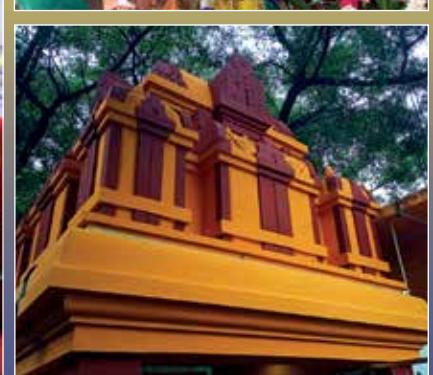
சிவபூமி நான் ஆசிரமத்தில் செந்தமிழ் வழிபாடு

புதுவிடப் புகுவிழா

அருள்மிகு மங்களாநாதர் திருக்கோயில் உவர்மலை

கார்த்திகை நிறைமதி

கார்த்திகைத் திங்கள் தென்னாடு வெளியீடு

தென்னாடு செந்தமிழாகம சிவமடப் மற்றும் சைவ மாணவர் சபையின் பதினைந்தாவது திங்கள் செய்தியிதழ் “தென்னாடு”, சிவத்திரு.சிவஞானம் ஜயானந்தன் அவர்களால் வடிவமைக்கப்பட்டு வண்பண்ணை தயா அச்சக்த்தில் அச்சிடப்பட்டு சிலை நல்லோரை மார்க்கழித் திங்கள் 3ம் நாள் நிறைமதி அன்று (18-12-2021 வியாழக்கிழமை) தென்னாட்டில் வெளியிடப்பட்டது. முதலாம் தமிழ்ச் சாங்கம் கண்ட தென்னாடு என்பதை மனதில் நிறுத்தி, தென்னாடு செய்தியிதழையும் இயன்றளவு பிறமொழிக் கலப்பினரிடம் தெய்வத்தமிழில் தர முயற்சிக்கிறோம்.